

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-185-06

Druk nr 1338

Warszawa, 11 stycznia 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o cudzoziemcach
oraz niektórych innych ustaw wraz z
projektami aktów wykonawczych**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, z wyjątkiem:

a) art. 93, art. 94, art. 96, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2, art. 131-134, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin,

b) art. 25, art. 26 pkt 4 lit. p, art. 45 ust. 1, 1a i 2, art. 48 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 5-7, art. 49, art. 52, art. 84a, rozdziału 8a, art. 124 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, niebędących obywatelami tych państw;”;

2) w art. 4 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8-11 w brzmieniu:

„8) badania naukowe – badania naukowe i prace rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484);

9) naukowiec – osobę posiadającą co najmniej tytuł zawodowy odpowiadający w Rzeczypospolitej Polskiej tytułowi zawodowemu magistra lub równorzędnemu, umożliwiającą co najmniej dostęp do studiów doktoranckich;

10) placówka naukowa:

a) uczelnię lub jednostkę naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 lit. b-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki,

b) jednostkę organizacyjną, prowadzącą w sposób ciągły badania naukowe, posiadającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków, w tym centrum badawczo-rozwojowe, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach

wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723).”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Organy prowadzące postępowania w sprawach o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego WE”, oraz o wydalenie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pouczają cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.

2. W przypadku gdy postępowanie w sprawie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wszczyna się na wniosek organu, który zatrzymał cudzoziemca, pouczenia dokonuje organ, który wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu.”;

4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. W sprawach uregulowanych w ustawie pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez nie adresem lub w każdym miejscu, gdzie adresata zastanie się.

2. Cudzoziemcom pozbawionym wolności pisma doręcza się za pośrednictwem administracji zakładu, w którym przebywają.

3. W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obo-

wiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej, również czasowej, zmianie swego adresu, a w przypadku wyjazdu za granicę wskazać adres dla doręczeń w kraju.

4. W przypadku zaniedbania obowiązków określonych w ust. 3, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny doręczenia.
5. W przypadku niezamieszkiwania adresata pod wskazanym adresem i braku możliwości doręczenia pisma za pokwitowaniem dorosłemu domownikowi, lub innej osobie zamieszkującej lub przebywającej pod wskazanym adresem, która podjęłaby się oddania pisma adresatowi, pismo zwrócone nadawcy uważa się za doręczone z dniem podjęcia próby doręczenia.
6. W przypadku nieobecności adresata stosuje się art. 43 i 44 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

5) w art. 12 w ust. 1 po pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 i 22 w brzmieniu:

„21) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL);

22) wizerunek.”;

6) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien uzasadnić cel i okoliczności planowanego pobytu oraz przedstawić

dokumenty je potwierdzające, posiadać i okazać na żądanie uprawnionego organu środki finansowe niezbędne do pokrycia kosztów wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu, przejazdu i wyjazdu z tego terytorium lub dokumenty umożliwiające uzyskanie takich środków oraz zezwolenie na wjazd do innego państwa lub na powrót do kraju pochodzenia, jeżeli takie zezwolenie jest wymagane.”,

b) ust. 4-6 otrzymują brzmienie:

- „4. Kontroli posiadania dokumentu podróży lub wizy, o których mowa w art. 13 ust. 1, dokumentów potwierdzających zamierzony cel i warunki planowanego pobytu oraz środków finansowych, dokumentów i zezwolenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje komendant placówki Straży Granicznej podczas przekraczania przez cudzoziemca granicy.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw zagranicznych i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumenty, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia przez cudzoziemca granicy, jeżeli ze względu na ten cel następuje zróżnicowanie wysokości środków.
6. Określona w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, wysokość środków finansowych powinna zapewniać możliwość pokrycia przez cudzoziemca kosztów zakwaterowania, wyżywienia, leczenia, przejazdu i wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy

uwzględnieniu średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania na tym terytorium, długości i celu pobytu cudzoziemca. Rodzaj dokumentów, określonych w rozporządzeniu, powinien zapewniać możliwość potwierdzenia posiadania przez cudzoziemca środków finansowych w wymaganej wysokości.”;

7) w art. 15a ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, odmawia się wydania przepustki, jeżeli zachodzi wobec niego którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i 4-6.”;

8) w art. 16:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) obywatel polski zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członek jego rodziny, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium;

2) cudzoziemiec przebywający bezpośrednio przed wystawieniem zaproszenia legalnie i nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiadający zezwolenie na osiedlenie się”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się przepis art. 64 ust. 4.”;

9) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzję o unieważnieniu wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń można wydać także na wniosek zapraszającego złożony co najmniej 7 dni przed rozpoczęciem okresu, na który cudzoziemiec został zaproszony.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. W przypadku gdy zapraszający nie wykonał zobowiązań wynikających z wystawionego zaproszenia, Skarb Państwa lub inne podmioty mogą dochodzić od zapraszającego, w postępowaniu przed sądem, zwrotu kosztów poniesionych w związku z pobytem cudzoziemca i opuszczeniem przez niego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wynikających z wykonywania przez te podmioty obowiązków określonych ustawami, do pokrycia których zobowiązany był zapraszający.”;

11) w art. 21 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie przedstawił wystarczających dokumentów potwierdzających zamierzony cel i okoliczności planowanego pobytu;”,

b) w pkt 6 średnik zastępuje się kropką,

c) uchyla się pkt 7;

12) uchyla się art. 22;

13) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant placówki Straży Granicznej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odnotowywania w dokumencie podróży cudzoziemca wydania decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sposób odnotowywania powinien zapewniać możliwość ustalenia podczas kontroli dokumentu podróży cudzoziemca, czy i w jakim dniu decyzja taka została wydana.”;

14) po art. 24 dodaje się art. 24a i 24b w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Komendant placówki Straży Granicznej jest organem właściwym do podejmowania decyzji w sprawie odmowy wjazdu zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.Urz. UE L 105 z 13.04.2006).

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 24b. W przypadkach i w zakresie uregulowanym przepisami rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice

(kodeks graniczny Schengen) (Dz.Urz. UE L 105 z 13.04.2006) nie stosuje się art. 13, 14, art. 15 ust. 1-4 i 7-8 i art. 16-21 i 23 -24.”;

15) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Początek okresu ważności wizy powinien przypadać na okres 3 miesięcy od dnia wydania wizy.”;

16) w art. 26:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wjazdową w celu repatriacji;” ,

b) w pkt 4:

– lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym,” ,

– lit. n otrzymuje brzmienie:

„n) przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta,” ,

– po lit. n dodaje się lit. o-r w brzmieniu:

„o) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

p) dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim,

r) innym niż określone w lit. a-p;”;

17) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Wiza wjazdowa w celu repatriacji uprawnia do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Okres ważności wiza wjazdowej w celu repatriacji, w którym powinien nastąpić wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wynosi rok.”;

18) uchyla się art. 30;

19) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi może być wydana wiza pobytowa choćby zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 42, jeżeli:

1) przepisy prawa polskiego wymagają od niego osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej;

2) wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niezbędny ze względu na konieczność poddania się zabiegom lekarskim służącym bezpośrednio ratowaniu życia, którym nie może on zostać poddany w innym państwie;

3) zachodzi wyjątkowa sytuacja osobista wymagająca jego obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej;

5) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że cudzoziemiec jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz.Urz. WE L 203 z 1.08.2002), potwierdzone przez organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi.”;

20) w art. 42:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ważnego przez okres zamierzonego pobytu cudzoziemca na tym terytorium;”,

b) uchyla się pkt 6;

21) w art. 44 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie przedłużenia wizy na wniosek strony.”;

22) w art. 46:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wizę, o której mowa w art. 33, wydaje lub odmawia jej wydania Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, przy czym cudzoziemiec przebywający za granicą składa wniosek o wydanie wizy za pośrednictwem konsula, a cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem wojewody właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.”,

b) ust. 7a i 7b otrzymują brzmienie:

„7a. Przed wydaniem wizy organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, a w razie potrzeby także do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy

wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7.

7b. Organy, o których mowa w ust. 7a, są obowiązane, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Odmowę wydania wizy, o której mowa w art. 26 pkt 4 lit. p, należy uzasadnić ustnie.

10. Organ właściwy do wydania wizy, o której mowa w art. 26 pkt 4 lit. p, może odstąpić od uzasadnienia, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.”;

23) w art. 47 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi, który wykaże, że łączy go więzi o charakterze rodzinnym z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. p.”;

24) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wizę można unieważnić, jeżeli cudzoziemiec nie przedstawił wystarczających dokumentów potwierdzających zamierzony cel i okoliczności planowanego pobytu.”;

25) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ wydający wizę, a w przypadku, o którym mowa w art. 33, organ za pośrednictwem którego składa się wniosek o wydanie wizy, zamieszcza wizę w dokumencie podróży lub w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca, a w przypadku szczególnym, uzasadnionym interesem cudzoziemca na osobnym blankiecie wizowym.”;

26) w art. 52 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wzory formularzy wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12 i art. 45 ust. 1, oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;”;

27) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się cudzoziemcowi, który:

- 1) posiada przyrzeczenie lub przedłużenie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane,
- 2) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, korzystną dla gospodarki narodowej, a w szczególności przyczyniającą się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych

innowacji lub tworzenia nowych miejsc pracy,

- 3) zamierza jako osoba o uznanym dorobku artystycznym kontynuować twórczość na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) bierze udział w szkoleniach i stażach zawodowych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej,
- 5) zamierza jako członek rodziny zamieszkiwać wspólnie z pracownikiem migrującym, o którym mowa w Europejskiej Karcie Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67),
- 6) jest małżonkiem obywatela polskiego,
- 7) jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną,
- 8) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przebywającym na tym terytorium bez opieki,
- 9) jest małżonkiem lub pełnoletnim dzieckiem cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, i przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez okres 5 lat na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony

udzielonych w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7,

- 10) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7, w przypadku owdowienia, rozvodu, separacji lub śmierci wstępnego lub zstępnego pierwszego stopnia, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca,
- 11) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 6, w przypadku owdowienia lub rozvodu, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca,
- 12) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 13) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, podjąć lub konty-

nuować studia lub szkolenie zawodowe lub wykaże, że zachodzą inne okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- 14) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 13, z którym przebywał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, towarzyszącym mu lub chcącym się z nim połączyć,
- 15) jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi,
 - c) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych związanych z handlem ludźmi,
- 16) przybywa lub przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia lub kontynuacji stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich na tym terytorium, zwanych dalej „studiami”, także w przypadku gdy podjął studia na terytorium

innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które zamierza kontynuować lub uzupełnić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- 17) jest naukowcem, który przybywa lub przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie umowy o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z placówką naukową zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw nauki,
 - 18) posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1-7) z adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą placówką naukową tego państwa, przewiduje przeprowadzenie badań naukowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o to zezwolenie, uzasadnia jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

2. Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 13 i art. 54, uważa się:
 - 1) osobę pozostającą z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) małoletnie dziecko tego cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej, w tym także dziecko przysposobione;
 - 3) małoletnie dziecko tego cudzoziemca, w tym także przysposobione, pozostające na jego utrzymaniu, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską;
 - 4) małoletnie dziecko osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także przysposobione, pozostające na jej utrzymaniu, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską.
3. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uważa się także wstępnego w linii prostej.
4. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykonujący lub zamierzający wykonywać pracę w utworzonej przez siebie spółce komandytowej, spółce komandytowo-akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółce akcyjnej albo w takiej spółce, do której przystąpił lub objął bądź nabył jej

udziały lub akcje, jest obowiązany wykazać, że działalność tej spółki spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 2.

5. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 16, jest obowiązany potwierdzić zamiar podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaświadczeniem jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia oraz przedstawić dowód uiszczenia opłat, jeżeli są wymagane przez tę jednostkę do podjęcia lub kontynuowania studiów.
6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca:
 - 1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, chyba że ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 15;
 - 2) o którym mowa w art. 110;
 - 3) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany.
7. Przepisu ust. 1 pkt 16-18 nie stosuje się do cudzoziemca:
 - 1) korzystającego z ochrony uzupełniającej lub z ochrony czasowej;
 - 2) ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie azylu.
8. Przepisu ust. 1 pkt 16 nie stosuje się do cudzoziemca:

- 1) o którym mowa w ust. 1 pkt 13;
- 2) wykonującego pracę lub działalność gospodarczą we własnym imieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Przepisu ust. 1 pkt 17 i 18 nie stosuje się do cudzoziemca:

- 1) zamierzającego prowadzić badania naukowe w ramach studiów doktoranckich;
- 2) oddelegowanego przez placówkę naukową z siedzibą na terytorium innego niż Rzeczypospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej do placówki naukowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

28) po art. 53 dodaje się art. 53a i 53b w brzmieniu:

„Art. 53a. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który:

- 1) zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować:
 - a) naukę lub
 - b) szkolenie zawodowe,
- 2) ze względu na więzi o charakterze rodzinnym zamierza dołączyć do obywatela polskiego lub obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamieszkującego na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z nim przebywać,

3) jest duchowym, członkiem zakonu lub osobą pełniącą funkcję religijną w kościołach i związkach wyznaniowych, których status jest uregulowany umową międzynarodową, przepisami ustaw o stosunku państwa do kościoła lub innego związku wyznaniowego lub które działają na podstawie wpisu do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych i jego pobyt na tym terytorium jest związany z pełnioną funkcją lub przygotowaniem do jej pełnienia,

4) wykaże, że zachodzą okoliczności inne niż określone w pkt 1-3 lub w art. 53 ust. 1

– jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o zezwolenie, uzasadnia jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

Art. 53b. 1. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13, 14, 16-18 oraz w art. 53a, jest obowiązany posiadać:

1) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz

2) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, w przypadkach, o których

mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4;

- 3) wystarczające środki finansowe do pokrycia kosztów utrzymania i powrotu, w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18 oraz w art. 53a pkt 1 lit. a.
2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest spełniony także wtedy, gdy koszty utrzymania cudzoziemca pokrywa członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, jest obowiązany ponadto wykazać, że ma zapewnione wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów studiów.
4. Przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7, będącego członkiem rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy.
5. Dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, po odliczeniu kosztów zamieszkania, przypadający na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, musi być wyższy niż wysokość dochodu, od której przyznaje się

świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.³⁾).

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, minimalne kwoty, jakie powinni posiadać cudzoziemcy, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18, na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powrotu. Wysokości kwot określone w rozporządzeniu powinny umożliwiać pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, bez konieczności korzystania z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”;

29) w art. 54 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 i 18.”;

30) w art. 56:

a) w ust. 2:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18, na okres roku.”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a:

a) w pkt 1, na okres trwania nauki,

b) w pkt 2, na okres trwania szkolenia zawodowego

– nie dłużej jednak niż na okres roku.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16-18, uzasadnia zamieszkiwanie cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż rok, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się, w przypadku, o którym mowa w art. 53 ust. 1:

1) w pkt 16, na okres trwania studiów;

2) w pkt 17, na okres realizacji projektu badawczego;

3) w pkt 18, na okres prowadzenia badań naukowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

31) w art. 57:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 53-53b;”,

b) po ust 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, także w przypadku gdy:

- 1) wykonywał pracę niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo wykonywał działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) nie zaliczył roku studiów i nie uzyskał warunkowego wpisu na następny rok lub semestr studiów.”;

32) w art. 60 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Do wniosku należy dołączyć także:

- 1) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, oraz dokumenty potwierdzające wysokość kosztów zamieszkania, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a pkt 1, 2 i 4;
- 2) umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawartą z placówką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pisemne zobowiązanie się tej placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia cudzoziemca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17;
- 3) umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawartą z placówką naukową mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita

Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz pisemne zobowiązanie się tej placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia cudzoziemca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 18.”;

33) po art. 60 dodaje się art. 60a-60d w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Placówka naukowa mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może zawrzeć z naukowcem umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, jeżeli została zatwierdzona w tym celu przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie decyzji wydanej na okres 5 lat. W szczególnie uzasadnionych przypadkach decyzja o zatwierdzeniu może być wydana na okres krótszy niż 5 lat.

2. Decyzję w sprawie zatwierdzenia wydaje się na wniosek placówki naukowej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) nazwę placówki naukowej, jej adres, numer telefonu i faksu, adres poczty elektronicznej;

2) pisemne zobowiązanie się placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia naukowca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą wydalenia naukowca są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1.

4. Placówka naukowa dołącza do wniosku dowód prowadzenia badań naukowych, którym w szczególności może być sprawozdanie z działalności za poprzedni rok obrotowy, zawierające informacje o prowadzeniu badań naukowych przez tę placówkę.
5. Uczelnie, jednostki naukowe wymienione w art. 2 pkt 9 lit. b-f ustawy o zasadach finansowania nauki oraz centra badawczo-rozwojowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej są zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 4.
6. Do przedłużenia zatwierdzenia placówki naukowej stosuje się przepisy ust. 1-5.
7. Minister właściwy do spraw nauki zamieszcza w publikowanym przez siebie biuletynie aktualną listę zatwierdzonych placówek naukowych.

Art. 60b. 1. Minister właściwy do spraw nauki może wydać decyzję o odmowie przedłużenia albo o cofnięciu zatwierdzenia placówki naukowej, w przypadku gdy:

- 1) zaprzestała działalności polegającej na prowadzeniu badań naukowych;
- 2) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 60d;
- 3) zatwierdzenie uzyskano wskutek poświadczenia nieprawdy;

- 4) umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego została zawarta wskutek poświadczenia nieprawdy.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są publikowane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw nauki.
3. Placówka naukowa, której odmówiono przedłużenia zatwierdzenia lub je cofnięto ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia publikacji decyzji o cofnięciu zatwierdzenia lub odmowie jego przedłużenia.

- Art. 60c.
1. Umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawarta między placówką naukową a naukowcem, jako umowa o pracę, umowa o dzieło lub umowa zlecenia, w której naukowiec zobowiązuje się do uczestniczenia w realizacji projektu badawczego, a placówka naukowa do stworzenia mu warunków do realizacji jego zobowiązania, określa w szczególności wynagrodzenie naukowca oraz warunki jego pracy.
 2. Placówka naukowa może zawrzeć umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
 - 1) projekt badawczy został zaakceptowany przez właściwe organy placówki naukowej po sprawdzeniu:
 - a) celu i czasu trwania badań naukowych oraz dysponowania odpowiednimi

- środkami finansowymi na ich przeprowadzenie,
 - b) dokumentów potwierdzających kwalifikacje naukowca istotne dla celów badań naukowych;
- 2) naukowiec będzie posiadał podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
- a) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów pobytu i powrotu,
 - b) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego wygasa z dniem, w którym decyzja, o której mowa w art. 60b ust. 1, stała się ostateczna oraz w przypadku odmowy wjazdu lub odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Art. 60d. Placówka naukowa jest obowiązana:

- 1) wydać naukowcowi pisemne zobowiązanie się do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia naukowca, pokrytych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego ze środków publicznych, jeżeli podsta-

wą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1;

- 2) poinformować niezwłocznie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub przed którym toczy się postępowanie o udzielenie takiego zezwolenia, o wszystkich zdarzeniach, mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego;
- 3) przekazać ministrowi właściwemu do spraw nauki pisemne potwierdzenie wykonania wszystkich badań naukowych w ramach projektu badawczego, którego dotyczyła umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, w terminie dwóch miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.”;

34) w art. 61:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wniosek złożony przez cudzoziemca:

- 1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, z wyłączeniem przypadku, gdy ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15,
- 2) o którym mowa w art. 110,
- 3) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany – pozostawia się bez rozpoznania.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wniosek został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na wniosek strony.”;

35) w art. 62 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W sprawie dotyczącej cudzoziemca, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierza kontynuować lub uzupełnić studia podjęte na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wojewoda może zwrócić się do właściwego organu tego państwa o udzielenie informacji o pobycie cudzoziemca na tym terytorium.”;

36) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. Przy załatwianiu sprawy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16, należy uwzględnić termin rozpoczęcia nauki, przewidziany programem studiów.”;

37) w art. 64 w ust. 4 uchyla się pkt 3;

38) w art. 65:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu odbywania studiów lub szkolenia zawodowego;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub art. 53a pkt 1 lit. b;”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub art. 53a pkt 1 lit. a;”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się połowę okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy udzielonej w związku z odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16 oraz w art. 53a pkt 2.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się przepis art. 64 ust. 4.”;

39) w art. 71a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE

złożony przez cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 110, oraz wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1-4, lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub art. 53a pkt 1 lit. a, pozostawia się bez rozpoznania.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE na wniosek strony.”;

40) w art. 71c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie niezakończania sprawy w terminach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 36-38 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

41) w art. 76 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) adnotację „naukowiec” w przypadku zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 17 lub 18.”;

42) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Koszty wydalenia cudzoziemca z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 2-3, ponosi cudzoziemiec.

2. Zapraszający ponosi koszty wydalenia, w przypadku gdy cudzoziemiec, którego zaprosił, wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie na który został zaproszony i okoliczności uzasadniające jego wydalenie wystąpiły:
 - 1) podczas pobytu na tym terytorium w okresie objętym zaproszeniem lub
 - 2) po upływie okresu objętego zaproszeniem, gdy cudzoziemiec nie uzyskał przedłużenia wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub nie korzysta z ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695), i pozostał na tym terytorium.
3. Pracodawca lub osoba, która powierzyła cudzoziemcowi wykonywanie innej pracy zarobkowej lub pełnienie funkcji, ponosi koszty wydalenia cudzoziemca, w przypadku gdy wydalenie następuje w związku z wykonywaniem przez cudzoziemca pracy niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
4. Jeżeli cudzoziemiec, który został zaproszony, podlega wydaleniu w związku z wykonywaniem pracy niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i in-

stytucjach rynku pracy, koszty wydalenia ponosi pracodawca lub osoba, która powierzyła cudzoziemcowi wykonywanie innej pracy zarobkowej lub pełnienie funkcji.

5. W przypadku gdy cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych nie uiści należności z tytułu kosztów wydalenia, koszty te ponosi placówka naukowa, która przyjęła cudzoziemca w celu realizacji projektu badawczego, w przypadku gdy koszty wydalenia zostały pokryte ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, jeżeli podstawą wydalenia cudzoziemca są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1 i decyzja o wydaleniu została wydana przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 lub 18.
6. Do kosztów wydalenia cudzoziemca zalicza się w szczególności koszty:
 - 1) postępowania;
 - 2) pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii;
 - 3) pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
 - 4) badań lekarskich;
 - 5) pomocy udzielonej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem

waniem tranzytu drogą powietrzną przez jego terytorium;

6) jego przejazdu do granicy albo do granicy państwa, do którego się udaje lub zostaje doprowadzony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa;

7) doprowadzenia do granicy.”;

43) po art. 96 dodaje się art. 96a-96c w brzmieniu:

„Art. 96a 1. Wysokość kosztów wydalenia cudzoziemca, podmioty zobowiązane do uiszczenia należności z tytułu ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia ustala, w drodze decyzji, wojewoda właściwy do wydania decyzji o wydaleniu.

2. Wojewoda, który wydał decyzję dotyczącą kosztów wydalenia, może ją zmienić, w przypadku gdy po jej wydaniu, koszty wydalenia uległy zmianie.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 96b 1. Należności z tytułu kosztów wydalenia cudzoziemca nieuiszczone w terminie podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁵⁾), z tym że w stosunku do środków pieniężnych cudzoziemca znajdujących się w depozycie jednostki organizacyjnej Straży Granicznej lub Policji organem egzekucyjnym jest ta jednostka organizacyjna Straży Granicznej lub Policji.

2. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte bez uprzedniego doręczenia upomnienia.

Art. 96c. 1. Do czasu uiszczenia należności z tytułu kosztów wydalenia cudzoziemca przez podmiot do tego obowiązany, koszty te pokrywa Skarb Państwa.

2. Jeżeli należności z tytułu kosztów wydalenia nie mogą być wyegzekwowane, pokrywa je Skarb Państwa.

3. Wpływy z uiszczonych należności z tytułu kosztów wydalenia cudzoziemca stanowią dochód budżetu państwa.”;

44) w art. 100 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania kosztów:

- 1) przejazdu cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego cudzoziemiec się udaje lub zostaje doprowadzony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa;
- 2) związanych z doprowadzeniem cudzoziemca;
- 3) pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
- 4) pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii zaliczanych do kosztów wydalenia.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia się użyty do wydalenia cudzoziemca środek transportu,

liczbę doprowadzających do granicy, długość trasy przejazdu, koszty wyżywienia i zakwaterowania, wartość użytych materiałów do pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii.”;

45) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie w celu wydalenia otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki, artykuły sanitarne oraz posiłki i napoje. Świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne cudzoziemiec otrzymuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.⁶⁾), stosowanych wobec osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania posiłków i napojów przez cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia, wartość dziennej normy wyżywienia, uwzględniając w szczególności wiek, stan zdrowia oraz wymogi religijne i kulturowe żywienia cudzoziemców.”;

46) w art. 124 w pkt 1 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m w brzmieniu:

„m) odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

47) w art. 125 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w pkt 1 lit. m, prowadzi komendant placówki Straży Granicznej;”;

48) w art. 126 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w lit. a-c, j, m, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych postanowieniach, decyzjach administracyjnych i wyrokach sądu, a ponadto dane, o których mowa w art. 12:

a) w lit. a, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania i przedłużenia wizy oraz unieważnienia wizy,

b) w lit. b, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,

c) w lit. c, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,

d) w lit. j, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,

e) w lit. m, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

49) w art. 128:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Jeżeli decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nadano rygor natychmiastowej wykonalności, dane cudzoziemca można umieścić w wykazie na jej podstawie, nawet jeśli decyzja nie jest ostateczna.”,

b) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) 5 lat od dnia zakończenia wykonania kary pozbawienia wolności odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli cudzoziemiec został skazany na karę pozbawienia wolności co najmniej trzech lat;”,

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a-5c w brzmieniu:

„5a) 3 lat od dnia zakończenia wykonania kary pozbawienia wolności odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli cudzoziemiec został skazany na karę pozbawienia wolności poniżej trzech lat;

5b) 3 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli orzeczono wobec cudzoziemca karę grzywny; jeżeli kara grzywny jest jedyną karą, jaką orzeczono wobec cudzoziemca i zostanie zapłacona, dane cudzoziemca wykreśla się z wykazu;

5c) warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności od dnia uprawomocnienia się wyroku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wobec cudzoziemca orzeczono karę pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku braku informacji o wykonaniu decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1-4, początkiem okresu,

na który zamieszcza się w wykazie dane cudzoziemca, jest ostatni dzień terminu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a jeżeli w decyzji nie określono tego terminu – data decyzji.”;

50) w art. 130 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a, z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu orzeczenia, na mocy którego zarządzono wykonanie przez cudzoziemca kary, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona.”;

51) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. 1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o:

- 1) udzielenie informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu;
 - 2) sprostowanie jego danych osobowych zawartych w wykazie, jeżeli stwierdzi, że są nieprawdziwe;
 - 3) wykreślenie jego danych osobowych z wykazu, jeżeli zostały umieszczone w wykazie w wyniku błędu.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany do rozpatrzenia wniosku i udzielenia odpowiedzi w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.
 3. W postępowaniu wszczętym wskutek złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu, terminie

obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także o podstawie faktycznej wpisu.

4. Do postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o zaświadczeniach.”;

52) po art. 131 dodaje się art. 131a w brzmieniu:

„Art. 131a. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców umożliwia cudzoziemcowi, którego dane zostały umieszczone w wykazie, na jego wniosek, przeglądanie dokumentów dotyczących wpisu do wykazu w zakresie: jego danych osobowych, terminu obowiązywania wpisu, podstawy prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, dotyczących także podstawy faktycznej wpisu. Przepisu art. 73 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

53) w art. 132 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, l, m, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula;”;

54) w art. 133 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;”.

55) Rozdział 13 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 13

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców

- „Art. 141. 1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”, jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, nadawania statusu uchodźcy, udzielania cudzoziemcom azylu, wyrażania zgody na pobyt tolerowany oraz udzielania ochrony czasowej, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych dla innych organów.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad Szefem Urzędu.

- Art. 142. 1. Szef Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Szefa Urzędu.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Szefa Urzędu, powołuje zastępców Szefa Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odwołuje, na wniosek Szefa Urzędu, jego zastępców.
3. Szef Urzędu wykonuje swoje zadania przy pomocy Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwanego dalej „Urzędem”, będącego urzędem administracji rządowej.
4. Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze zarządzenia, nadaje Urzędowi statut określający jego organizację, kierując się zakresem

zadań Szefa Urzędu oraz potrzebą zapewnienia sprawnego funkcjonowania Urzędu.

5. Szef Urzędu może wykonywać swoje zadania przy pomocy delegatur Urzędu.
6. W urzędzie mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Policji, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 143. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy:

- 1) wydawanie decyzji i postanowień w I instancji oraz rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia wydanych w I instancji przez inne organy w sprawach uregulowanych:
 - a) w niniejszej ustawie,
 - b) w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 2) wydawanie decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji;
- 3) zapewnienie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu

uchodźcy, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) organizowanie i prowadzenie szkoleń w zakresie spraw należących do kompetencji Szefa Urzędu;
 - 5) kontrola wykonywania przez wojewodów zadań określonych w ustawach wymienionych w pkt 1;
 - 6) przekazywanie organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w art. 62 ust. 9 pkt 1 i art. 71b ust. 8;
 - 7) przekazywanie właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na ich wniosek, informacji o pobycie cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, jeżeli zamierza on na terytorium tych państw kontynuować lub uzupełnić studia, podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 8) wykonywanie innych zadań uregulowanych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.
2. Szef Urzędu jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach uregulowanych w ustawach określonych w ust. 1 pkt 1.

Art. 144. 1. Szef Urzędu w porozumieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej może zezwolić na wniosek konsula, komendanta placówki Straży Granicznej lub z urzędu, na wjazd lub pobyt na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków dotyczących wjazdu lub pobytu określonych w ustawie, jeżeli wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej. Do wydawania zezwolenia i samego zezwolenia nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

2. Szef Urzędu przedstawia corocznie do dnia 31 marca ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o stosowaniu przepisu ust. 1 w roku poprzednim.

Art. 145. Szef Urzędu używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła ustalonego według wzoru godła państwowego.

Art. 146. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej może, w drodze rozporządzenia, tworzyć i znosić delegatury Urzędu, określając ich właściwość terytorialną oraz zakres działania, w tym uprawnienia kierownika delegatury do wydawania, z upoważnienia Szefa Urzędu, decyzji administracyjnych, w przypadku uzasadnionym istotnym wzrostem liczby wniosków o nadanie statusu uchodźcy, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

56) użyte w art. 6, w art. 46 ust. 3, w art. 62 w ust. 9 w pkt 1, w art. 71b w ust. 8, w art. 81 w ust. 3, w art. 85 w ust. 1a i 2, w art. 125 w ust. 1 w pkt 1 i 5 oraz w ust. 3, w art. 129, w art. 130, w art. 131 w ust. 2 i 4, w art. 132 w ust. 1 oraz

w art. 133 w ust. 2 i 6 w różnym przypadku wyrazy „Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców” oraz „Prezes Urzędu” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami odpowiednio „Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców” lub „Szef Urzędu”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z późn. zm.⁷⁾) użyte w art. 16 w ust. 3, 4 i 6, w art. 17a, w art. 18d w ust. 2 oraz w art. 18e w ust. 1 i 2 w różnym przypadku wyrazy „Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.⁸⁾) w art. 21 uchyla się ust. 3 i 4.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁹⁾) w art. 94a wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracownicy migrujący i osoby pracujące na własny rachunek, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, posiadający prawo pobytu, w tym w przypadku, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium

obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043), a także członkowie ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

b) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członkowie ich rodzin, posiadający prawo stałego pobytu.”;

2) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i pkt 11, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy, o której mowa w ust. 2 pkt 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 29:

1) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ochrony granicy Państwa, kontroli ruchu granicznego i cudzoziemców oraz koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa;”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Obrony Cywilnej Kraju, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej oraz Biura Ochrony Rządu.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie:

„4a. Od decyzji w sprawie stwierdzenia polskiego pochodzenia przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach o stwierdzenie polskiego pochodzenia jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

2) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”, udziela lub odmawia udzielenia zezwolenia na osiedlenie się osobom, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz wydaje kartę pobytu.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane zawiadomić Szefa Urzędu o utracie karty pobytu i o jej odzyskaniu.”;

3) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi centralny rejestr wniosków, decyzji i postanowień wydanych w sprawach:

- 1) wydania wizej wjazdowej w celu repatriacji;
- 2) uznania za repatrianta;
- 3) udzielenia pomocy repatriantom ze środków budżetu państwa.

2. Szef Urzędu prowadzi centralny rejestr wniosków, decyzji i postanowień wydanych w sprawach udzielenia zezwolenia na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla członków najbliższej rodziny repatrianta.”;

4) użyte w art. 11 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 12b, w art. 17 w ust. 5, w art. 29 w ust. 3 i w art. 30 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „Prezes Urzędu” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”.

Art. 7. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wiz wydawanych przez konsulów, z wyjątkiem wiz wydanych cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”, i Rada do Spraw Uchodźców, każdy w zakresie swojej właściwości, do dnia 31 marca każdego roku, przedstawia właściwej do spraw wewnętrznych komisji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej informację o stosowaniu ustawy w roku poprzednim w zakresie realizacji zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z Konwencji Genewskiej i Protokołu Nowojorskiego.”;

2) użyte w art. 16a w ust. 2 i 3, w art. 16b, w art. 26 w ust. 1 i 2, w art. 27 w ust. 1 w pkt 1 i w ust. 2, w art. 28 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2 i 5, w art. 30 w ust. 1 i 2, w art. 30a w ust. 1, w art. 31 w ust. 1, 3 i 4, w art. 35 w ust. 2, w art. 36, w art. 37 w pkt 2, w art. 39 w ust. 1 w pkt 2, w art. 42 w ust. 4, w art. 43 w ust. 4, w art. 44 w ust. 1, 2, 3 i 5, w art. 45, w art. 47 w ust. 2 i 4, w art. 48 w ust. 4, w art. 56 w ust. 6, w art. 58 w ust. 2, w art. 63, w art. 65 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 i 4, w art. 66, w art. 67 w ust. 2 i 3, w art. 73 w ust. 1, w art. 76 w ust. 1 i 2, w art. 77 w ust. 1, w art. 79, w art. 81 w ust. 1, w art. 87 w ust. 7 i 8, w art. 94 w ust. 1 i 3, w art. 100, w art. 103 w pkt 3, w art. 104 w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 2, 3 i 5, w art. 105 w ust. 1 w pkt 2, w art. 109 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 110 w ust. 2 i 3, w art. 112, w art. 113 w ust. 1, w art. 115, w art. 117 w ust. 1 i 2, w art. 117a w ust. 1 i 2, w art. 117b w ust. 2, w art. 118, w art. 120 w pkt 1-3 oraz w art. 123 w ust. 3 w pkt 5 w różnym przypadku wyrazy „Prezes Urzędu” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Szef Urzędu”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.¹²⁾) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członkom ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043), posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.¹³⁾) w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członkom ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043), posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 87 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, 17 lub 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 13 w ust. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13, 14 lub 16 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043) w art. 43:

1) w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracownicy migrujący i osoby pracujące na własny rachunek, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, posiadający prawo pobytu, w tym, w przypadku, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043), a także członkowie ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

b) po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członkowie ich rodzin, posiadający prawo stałego pobytu.”;

2) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członkowie ich rodzin niewymienieni w ust. 2, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, stypendium mieszkaniowego, stypendium na wyżywienie i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.

6. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 7 i ust. 5, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 144, poz. 1043) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

3) obywateli Konfederacji Szwajcarskiej;”;

2) w art. 2:

a) w pkt 3 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) obywatela państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

c) obywatela Konfederacji Szwajcarskiej;”;

b) w pkt 4 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) bezpośredniego zstępnego obywatela UE lub jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka,

c) bezpośredniego wstępnego obywatela UE lub jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka;”;

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederację Szwajcarską;”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach określonych w ustawie.”;

4) w art. 6:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) treści decyzji, na podstawie których odmawia się wydania wizy, zarejestrowania pobytu lub unieważnia się zarejestrowanie;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) trybie i terminie wnoszenia odwołania lub innych zwykłych środków zaskarżenia.”;

5) w art. 9 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży oraz wizy, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

3. Obowiązek posiadania wizy, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy:

1) obywatela państwa, wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymie-

niającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1) zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001 (Dz.Urz. WE L 327 z 12.12.2001, str. 1) oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001 (Dz.Urz. UE L 69 z 13.03.2003, str. 10);

2) członka rodziny niebędącego obywatelem UE, posiadającego wydany przez inne państwo członkowskie ważny dokument odpowiadający karcie pobytu członka rodziny obywatela UE lub karcie stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, o których mowa w art. 30 i 54, lub ważną kartę pobytu, wydaną na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.”;

6) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się wizę pobytową w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego lub przebywania z nim.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul lub komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie po złożeniu wniosku, zapewniając członkowi rodziny wszelkie dopuszczalne przez przepisy prawa ułatwienia w uzyskaniu wizy.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Odmowa wydania wizy przez konsula następuje w formie decyzji, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 7, 9-11 Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

5. Od decyzji o odmowie wydania wizy wydanej przez konsula przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zagranicznych, a od decyzji o odmowie wydania wizy, wydanej przez komendanta placówki Straży Granicznej – do Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

7) w art. 16 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.¹⁶⁾) i posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tak, aby nie stanowił obciążenia dla pomocy społecznej;

3) studiuje lub odbywa szkolenie zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej i jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tak, aby nie stanowił obciążenia dla pomocy społecznej;”;

8) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Prawo pobytu przysługujące obywatelowi UE, o którym mowa w art. 16:

- 1) pkt 1 i 2 oraz w art. 17, rozciąga się na członka rodziny dołączającego do niego lub przebywającego z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) pkt 3, rozciąga się na małżonka i dziecko pozostające na jego utrzymaniu lub na utrzymaniu małżonka, dołączających do niego lub przebywających z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

9) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Organ prowadzący postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE może wystąpić, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, do właściwego organu państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie, której postępowanie dotyczy, znajdujących się w rejestrach karnych.”;

10) w art. 31 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, decyzja powinna uwzględniać zasadę proporcjonalności i opierać się wyłącznie na zachowaniu danej osoby, które stanowi rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla interesu społecznego. Wcześniejsza karalność tej osoby nie może stanowić samoistnej

podstawy do podjęcia decyzji. Na zagrożenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie można się powoływać dla celów gospodarczych.”;

- 11) w art. 35 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 3.”;

- 12) w art. 36 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 3.”;

- 13) art. 42-44 otrzymują brzmienie:

„Art. 42. Obywatel UE nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 43. Członek rodziny niebędący obywatelem UE nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z obywatelem UE.

Art. 44 1. Członek rodziny będący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie art. 19 ust. 1, nabywa prawo stałego pobytu.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie art. 19 ust. 2 lub 3, nabywa prawo stałego pobytu.”;

- 14) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE jest ważna 10 lat.”;

15) w art. 56 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 3.”;

16) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE podlegają wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
- 2) uszkodzenia lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości posiadacza.

2. Karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE podlega wymianie także w przypadku upływu terminu jej ważności.

3. W przypadku utraty dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nowy dokument lub kartę.”;

17) w art. 60 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 3.”;

18) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Decyzja o wydaleniu powinna uwzględniać zasadę proporcjonalności i opierać się wyłącznie na zachowaniu danej osoby, które stanowi rzeczywiste, aktualne i dostatecznie

poważne zagrożenie dla interesu społecznego.

2. Zasady proporcjonalności nie stosuje się, w przypadku gdy pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego.
3. Wcześniejsza karalność nie może stanowić samoistnej podstawy do podjęcia decyzji o wydaleniu. Na zagrożenia, o których mowa w ust. 1, nie można się powoływać dla celów gospodarczych.”;

19) w art. 78 w ust. 1 i 3 wyrazy „Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców” zastępuje się wyrazami „Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców”.

Art. 15. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców stają się pracownikami odpowiednio Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zależności od zadań, które wykonywali.

Art. 16. 1. W toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych w zakresie zadań podlegających przekazaniu na podstawie ustawy, w których organem właściwym do załatwienia sprawy albo stroną jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, organem właściwym lub stroną staje się Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub minister właściwy do spraw wewnętrznych – odpowiednio do przedmiotu sprawy.

2. Niezakończone postępowania administracyjne w zakresie spraw podlegających przekazaniu na podstawie przepisów ustawy toczą się nadal przed organami, które przejęły zadania i kompetencje. Organy te obowiązane są poinformować strony o zmianie organu właściwego w sprawie.

Art. 17. Do spraw wszczętych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 5, art. 23 ust. 5 i art. 52 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 15 ust. 5, art. 23 ust. 5 i art. 52 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005, str. 15-22), dyrektywy Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.Urz. UE L 375 z dnia 23.12.2004, str. 12-18).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

-
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043.
 - ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121 i Nr 171, poz. 1225.
 - ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381.
 - ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 98, poz. 1071, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708.
 - ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 42, poz. 475, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788.
 - ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365, Nr 169, poz. 1411 i Nr 250, poz. 2116 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 158, poz. 1122.
 - ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 109, poz. 1161, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 144, poz. 1043 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043 i Nr 208, poz. 1532.
 - ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600.
 - ¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118 oraz z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590.
 - ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043.
 - ¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043 i Nr 158, poz. 1121.
 - ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462 i Nr 267, poz. 2257 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 217, poz. 1588.
 - ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121 i Nr 171, poz. 1225.
 - ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1411 oraz z 2006 r. Nr 75, poz. 519 i Nr 104, poz. 708 i 711.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw obejmuje dwa niezależne obszary, tj.:

- 1) przebudowę systemu kompetencji organów państwa w zakresie polityki migracyjnej, jak również właściwości organów w sprawach dotyczących problematyki obywatelstwa polskiego i repatriacji (zmiany instytucjonalne),
- 2) dostosowanie krajowego porządku prawnego do aktualnego stanu prawa Unii Europejskiej dotyczącego problematyki cudzoziemców. W projektowanej nowelizacji są wdrażane uregulowania dyrektywy Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12-18) oraz dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005, str. 15) (przepisy wdrażające regulacje wspólnotowe).

(1) Zmiany instytucjonalne

Celem wprowadzanych zmian instytucjonalnych jest:

- 1) przyznanie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych kompetencji w zakresie koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa,
- 2) przyznanie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych uprawnień w zakresie spraw związanych z repatriacją i obywatelstwem, obecnie realizowanych przez Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców,
- 3) związane z przeniesieniem kompetencji w zakresie repatriacji zastąpienie Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Projektowana ustawa przewiduje przyznanie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych uprawnień w zakresie koordynowania działań związanych z polityką migracyjną państwa, co pozwoli na stworzenie warunków do kreowania i realizowania przez organy państwa jasnej i określonej co do kierunków polityki

wobec cudzoziemców oraz w obszarze obywatelstwa polskiego. W dotychczasowym porządku prawnym nie został zdefiniowany podmiot odpowiedzialny za koordynowanie działań innych organów w zakresie realizacji tej polityki. Z uwagi na ścisły związek tej problematyki z działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, właściwym rozwiązaniem jest powierzenie koordynacji działań Rządu w tym zakresie ministrowi kierującemu tym działem administracji rządowej. W związku z tym zaproponowano nowe brzmienie art. 29 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, poszerzając dział sprawy wewnętrzne o sprawy związane z koordynacją działań związanych z polityką migracyjną państwa. Minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie realizował zadania związane z polityką migracyjną we współpracy z innymi organami (przede wszystkim ministrem właściwym do spraw pracy oraz zabezpieczenia społecznego, ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz ministrem właściwym do spraw edukacji) oraz przy pomocy nadzorowanych organów wykonawczych – Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Straży Granicznej oraz Policji.

Celem wprowadzanych zmian w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim jest przyznanie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych kompetencji do opiniowania wniosków o nadanie obywatelstwa polskiego i o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego, rozpatrywanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (nowe brzmienie art. 16 ust. 4 ustawy o obywatelstwie polskim). Oprócz tego na ministrze spraw wewnętrznych ma spoczywać zadanie prowadzenia centralnego rejestru danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego (nowe brzmienie art. 18e ustawy o obywatelstwie polskim). Przyznanie tych zadań i kompetencji ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych uzasadnione jest charakterem problematyki obywatelstwa polskiego i stanowi konsekwencję przyznania w tych sprawach konstytucyjnych uprawnień Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej (art. 137 Konstytucji RP). Prawo do wyrażenia opinii w sprawie podlegającej rozstrzygnięciu przez Prezydenta RP w oparciu o uregulowania konstytucyjne powinno przysługiwać organowi naczelnemu (ministrowi), a nie centralnemu organowi administracji rządowej. Dotychczasowe rozwiązanie niesłusznie wyłączało ministra jako organ współodpowiedzialny za sprawy obywatelstwa polskiego z procesu decyzyjnego dotyczącego tych zagadnień.

Zmiany w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji sprowadzają się do przekazania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych kompetencji w sprawach uregulowanych tą ustawą, przysługujących dotychczas Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców. W ocenie wnioskodawców charakter problematyki związanej z repatriacją i polskim pochodzeniem uzasadnia przyznanie kompetencji w tym zakresie organowi naczelnemu (ministrowi). Z uwagi na ścisły związek ze sprawami należącymi do zakresu działu administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, kompetencje te powinny zostać przyznane ministrowi kierującemu tym działem administracji rządowej.

Zmiany wprowadzone w rozdziale 13 ustawy o cudzoziemcach, w tym zastąpienie Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców, są konsekwencją zmiany we właściwości organów w sprawach repatriacji.

Zaproponowane zmiany będą stanowiły pierwszy etap przebudowy polskiego systemu migracyjno-azyłowego. Rozważana jest koncepcja modyfikacji trybu postępowania w sprawach o nadanie statusu uchodźcy przez likwidację Rady do Spraw Uchodźców. Zmiany w tym zakresie zostaną odłożone do upływu terminu obecnej kadencji Rady – tj. dnia 27 stycznia 2009 r.

(2) Przepisy wdrażające regulacje wspólnotowe

Drugi obszar nowelizacji obejmuje wdrożenie dyrektywy Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12-18) oraz dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005, str. 15). Uwzględnione zostały także rozwiązania z rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), które będą stosowane w przypadkach kontroli, do których ww. rozporządzenie nie ma zastosowania, w celu ujednoczenia procedur granicznych. W ustawie z dnia

13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wprowadza się ponadto zmiany wynikające z uwzględnienia doświadczeń zebranych podczas 3 letniego okresu jej stosowania.

Projektowane zmiany dotyczą przede wszystkim przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694).

Wdrożenie ww. dyrektyw wymagało też wprowadzenia zmian przepisów w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043), ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 i Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 144, poz. 1043) oraz w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 326 i Nr 144, poz. 1043).

W projekcie ustawy zawarte są także niezbędne zmiany ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).

Na etapie opracowywania projektu wymienionej ustawy, w związku z wątpliwościami dotyczącymi interpretacji dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46) projektodawcy zwrócili się do Komisji Europejskiej o ocenę proponowanych w ustawie rozwiązań. Po analizie uwag Komisji Europejskiej postanowiono wprowadzić zmiany w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium

obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin oraz w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 152, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118 oraz z 2006 r. Nr 38, poz. 268), w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043), w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043) oraz w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365, Nr 169, poz. 1411 i Nr 250, poz. 2116 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043).

Z uwagi na powyższe proponuje się następujące zmiany ustawowe:

A. Zmiany w ustawie o cudzoziemcach

1) W art. 3 pkt 2:

Zmiana art. 3 pkt 2 wynika ze zmiany nazewnictwa odnoszącego się do zakresu podmiotowego ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Dotychczasowa terminologia była niezgodna ze stosowaną w większości ustaw horyzontalnych zmieniających niektóre ustawy w związku z członkostwem w Unii Europejskiej, nieprecyzyjna i rodziła wątpliwości w praktyce stosowania ustaw dotyczące państw, których obywatele mogą korzystać z ułatwień przewidzianych w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po-

bycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Wobec powyższego przyjęto, zgodnie z propozycjami Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, następujące sformułowanie: obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. W konsekwencji wprowadzono analogiczne nazewnictwo w art. 16 ust. 1 pkt 1, w art. 26 w pkt 4 w lit. p, w art. 47 ust. 2, art. 53a pkt 2, w art. 141 ust. 1.

Ponadto w art. 3 w pkt 2 w lit. b dostosowano odesłania zgodnie ze zmianami wynikającymi z projektu ustawy dotyczącymi wiz (wiza określona dotychczas w art. 26 pkt 3 lit. d jako wiza wjazdowa została określona w art. 26 pkt 4 lit. p jako wiza pobytowa krótkoterminowa, a przepis art. 29 ust. 3 został uchylony).

2) W art. 4:

Wobec faktu, że w ustawie używane są pojęcia badań naukowych, naukowca, oraz placówki naukowej w znaczeniu wymaganym do wdrożenia art. 2 lit. b-d dyrektywy Rady 2005/71/WE uzupełniono art. 4 zawierający definicje ustawowe o wyjaśnienie ww. pojęć.

3) W art. 10:

W ust. 1 w stosunku do obecnego stanu prawnego rozszerza się obowiązek pouczenia cudzoziemca w zrozumiałym dla niego języku o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach także na postępowania w sprawach wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wskazując jednocześnie, że pouczenia powinien dokonać organ prowadzący postępowanie.

W ust. 2 wskazuje się organ właściwy do pouczenia, gdy postępowanie w sprawie wydalenia dotyczy zatrzymanego cudzoziemca.

Regulacja uwzględnia obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks po-

stępowania administracyjnego, przyczyniając się jednocześnie do usprawnienia postępowania w tych sprawach.

4) W art. 11a:

Przepis ma charakter proceduralny i reguluje zagadnienia związane z doręczaniem pism osobom fizycznym w sprawach uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach.

Przepis uwzględnia specyfikę doręczania pism stronom postępowania administracyjnego, w sprawach uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach, którymi są przede wszystkim cudzoziemcy.

Do ustawy o cudzoziemcach wprowadzono zatem możliwość doręczania osobom fizycznym pism pod wskazanym przez nie adresem, a nie tylko w ich mieszkaniu, miejscu pracy lub w lokalu administracji publicznej, czy też w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie, jak przewiduje art. 42 Kodeksu postępowania administracyjnego, a w przypadku cudzoziemców pozbawionych wolności za pośrednictwem administracji odpowiedniego zakładu.

W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy będą mieli obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej, również czasowej, zmianie swego adresu, a w przypadku wyjazdu za granicę wskazać adres dla doręczeń w kraju.

W razie niezamieszkiwania adresata pod wskazanym adresem i – w przypadku wskazania adresu do korespondencji – braku możliwości doręczenia pisma za pokwitowaniem dorosłemu domownikowi lub innej osobie zamieszkującej lub przebywającej pod wskazanym adresem, która podjęłaby się oddania pisma adresatowi, pismo zwrócone nadawcy będzie się uważało za doręczone z dniem podjęcia próby doręczenia.

Kodeks postępowania administracyjnego reguluje bowiem doręczanie pism w przypadku nieobecności adresata nie uwzględniając sytuacji niemożności doręczenia pisma z powodu niezamieszkiwania adresata pod wskazanym przez niego adresem zamieszkania, w której to sytuacji pisma są zwracane nadawcy zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188,

z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708). Przepis uwzględnia także niemożność doręczenia pisma pod adresem wskazanym do korespondencji, tj. dorosłemu domownikowi lub innej osobie zamieszkującej lub przebywającej pod wskazanym adresem, która podjęłaby się oddania pisma adresatowi.

W przypadku nieobecności adresata zastosowanie będą miały z kolei ogólne przepisy art. 43 i 44 Kodeksu postępowania administracyjnego.

5) W art. 12 ust. 1:

Dodane pkt 21 i 22 doprecyzowują, że w postępowaniach oraz rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy mogą być przetwarzane także numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), zamieszczany w karcie pobytu (art. 76 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach) oraz wizerunek, co wynika z obowiązku dołączania fotografii do wniosku przez cudzoziemca ubiegającego się o wydanie lub przedłużenie wizy oraz o udzielenie zezwoleń, o których mowa w ww. ustawie, oraz do wniosków o wydanie lub wymianę dokumentów, o których mowa w ustawie o cudzoziemcach.

6) W art. 15:

Nadanie nowego brzmienia ust. 1 umożliwi stosowanie jednolitych zasad przekraczania granicy, gdy nie będzie miało zastosowania rozporządzenie (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen). Rozwiązanie będzie analogiczne jak to, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt c rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen).

Zmiana ust. 4 jest konsekwencją zmiany w ust. 1 i zmiany art. 13 ust. 1.

Ust. 5 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz celu przekroczenia przez cudzoziemca granicy, jeżeli ze względu na ten cel

następuje zróżnicowanie wysokości środków. Ust. 6 precyzuje sposób określania wysokości ww. środków finansowych.

Zmiana ust. 5 i 6 ma na celu nadanie bardziej przejrzystego brzmienia dotychczasowej regulacji, a ponadto uwzględnia art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen), zgodnie z którym środki utrzymania ocenia się stosownie do długości i celu pobytu oraz w stosunku do średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania w danym państwie członkowskim pomnożonych przez liczbę dni pobytu.

7) W art. 15a w ust. 8:

Zmiana odesłania w ww. przepisie jest konsekwencją uchylecia pkt 7 w art. 21 ust. 1.

8) W art. 16 ust. 1:

Przepis art. 16 wskazuje, kto może wystawić zaproszenie oraz jakie dane się w nim zamieszcza.

Zmiana w ust. 1 w pkt 1 jest konsekwencją zmiany nazewnictwa, wyjaśnionej w pkt 1 uzasadnienia.

W przepisie dokonano także zmiany ust. 1 pkt 2, a w konsekwencji dodano ust. 1a. Nowe przepisy pozwolą stosować takie same zasady obliczania okresu pobytu jak przyjęte w rozdziale dotyczącym zezwoleń na osiedlenie się i zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

9) W art. 17:

Dodanie ust. 3a ma na celu umożliwienie osobie zapraszającej wystąpienie z wnioskiem o unieważnienie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, z tym że wniosek zapraszającego może być złożony na co najmniej 7 dni przed rozpoczęciem okresu, na który wystawiono zaproszenie.

10) W art. 19:

Przepis określa przesłanki oraz inny niż dotychczasowy tryb dochodzenia od osoby zapraszającej kosztów związanych z pobytem cudzoziemca i opuszczeniem przez niego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do pokrycia których zobowiązany był zapraszający.

11) W art. 21 ust. 1:

Przepis określa sytuacje, w których cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiana ust. 1 pkt 1 oraz pkt 4 jest konsekwencją zmiany art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1.

Uchylenie pkt 7 w ust. 1 umożliwi stosowanie jednolitych zasad odmowy wjazdu, gdy nie będzie miało zastosowania rozporządzenie (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen). Ww. rozporządzenie nie przewiduje odmowy wjazdu na takiej podstawie, jak była określona w uchylanym pkt 7.

12) W art. 22:

Uchylenie art. 22 umożliwi stosowanie jednolitych zasad przekraczania granicy, gdy nie będzie miało zastosowania rozporządzenie (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen). Ww. rozporządzenie nie przewiduje możliwości określania w trakcie kontroli granicznej czasu pobytu w zależności od posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych.

13) W art. 23:

Zmiana ust. 1 jest konsekwencją uchylecia art. 22.

Kolejna zmiana dot. ust. 5, który stanowi upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu odnotowywania w dokumencie podróży cudzoziemca wydania decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sposób odnotowywania powinien zapewniać możliwość ustalenia podczas kontroli dokumentu podróży cudzoziemca, czy i w jakim dniu decyzja taka została wydana. Zmiana dotychczasowego brzmienia ust. 5 wynika z uchylecia art. 22.

14) W art. 24a i 24b:

Wskazuje się organ właściwy do podejmowania decyzji w sprawie odmowy wjazdu zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen) oraz wyłącza się stosowanie przepisów

dotyczących przekraczania granicy w przypadkach, do których stosuje się kodeks graniczny Schengen.

15) W art. 25 w ust. 3:

Zmiana polega na skróceniu okresu, na jaki powinien przypadać początek okresu ważności wizy, z 6 do 3 miesięcy od dnia wydania wizy. Powyższe ma na celu dostosowanie do wymogów *acquis* Schengen.

16) W art. 26:

Przepis art. 26 określa rodzaje wiz w zależności od celu wjazdu i pobytu.

Zmiana brzmienia pkt 3 i 4 ma na celu uwzględnienie rekomendacji komisji ewaluacyjnych dotyczących dostosowania symboli udzielanych wiz do wymogów *acquis* Schengen. Przepisy *acquis* Schengen nie przewidują wiz wjazdowych. Stąd projektowane zmiany zmierzają do przekształcenia dotychczasowych wiz wjazdowych w wizy pobytowe krótkoterminowe. Na obecnym etapie prac dostosowawczych zdecydowano się pozostawić jedynie wizę wjazdową w celu repatriacji, gdyż jej zmiana wymagałaby zasadniczej zmiany ustawy o repatriacji, której koncepcja opiera się na udzielaniu ww. wiz w celu wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie po przekroczeniu granicy nabywania obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji. W związku z tym, że pełne dostosowanie do wymogów *acquis* Schengen wymaga szczegółowej, długotrwałej analizy i podjęcia decyzji, w jaki sposób skonstruować przepisy ustawy o repatriacji po rezygnacji z wizej wjazdowej w celu repatriacji, projektodawca zdecydował się rozstrzygnąć te kwestie przy okazji planowanej w najbliższym czasie nowelizacji ustawy o repatriacji.

Zmiana w pkt 4 lit. i polega na wykreśleniu słów „z wyłączeniem wykonywania pracy”. W przepisie tym wskazano, że wizę pobytową wydaje się w celu naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym. Projektowana regulacja uwzględnia postanowienia art. 17 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/114/WE i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 lit. b dyrektywy Rady 2005/71/WE.

17) W art. 29:

Zmiana jest konsekwencją pozostawienia z wiz wjazdowych wyłącznie wizej wjazdowej w celu repatriacji i polega na dostosowaniu przepisów art. 29 ust. 1 i 2, wskazujących, do czego uprawnia ta wiza oraz określających jej okres ważności. Uchylono, jako bezprzedmiotowy, art. 29 ust. 3.

18) W art. 30:

Przepis ten uchylono, jako bezprzedmiotowy, wskutek przekształcenia wizej wjazdowej w celu realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w wizę pobytową krótkoterminową w celu realizacji ww. zezwoleń.

19) W art. 33 ust. 1:

Nowa redakcja ust. 1 usuwa wątpliwości interpretacyjne, które powstawały w toku stosowania tego przepisu.

20) W art. 42:

Przepis art. 42 określa okoliczności, w których cudzoziemcowi odmawia się wydania wizej.

Wprowadzenie zmiany przez dodanie pkt 3a uwzględnia postanowienia Wspólnych Instrukcji Konsularnych (2003/C 310/01) zmienionych decyzją Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniającą część V pkt 1.4 Wspólnych Instrukcji Konsularnych oraz część I pkt 4.1.2 Wspólnego podręcznika w odniesieniu do włączenia wymogu posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego jako jednego z dokumentów uzupełniających w celu udzielenia jednolitej wizej wjazdowej.

Wykreślenie pkt 6, dot. odmowy wydania wizej, w przypadku gdy od dnia wydania poprzedniej decyzji o odmowie wydania wizej nie upłynął rok, a cudzoziemiec nie przedstawił nowych okoliczności w sprawie wynika z dostosowania polskiego prawa do obowiązujących w tym zakresie przepisów UE.

21) W art. 44:

Przepis określa tryb postępowania w sprawie przedłużenia wizy.

Wprowadzona w ust. 3a zmiana ma na celu uniemożliwienie cudzoziemcom nadużywania procedury administracyjnej w sprawie przedłużenia wizy pobytowej. W przypadku zawieszenia postępowania w sprawie przedłużenia wizy pobytowej na wniosek cudzoziemca wojewoda prowadzący postępowanie nie ma obowiązku wydawania mu nowych wiz do czasu zakończenia postępowania w pierwszej instancji.

22) W art. 46:

Przepis w ust. 3 określa organ właściwy do wydawania wiz, o których mowa w art. 33, którym zostaje Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Potrzeba takiej zmiany wynika z aktualnego orzecznictwa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wskazującego na szereg wątpliwości związanych z faktem, że organ opiniujący jest jednocześnie organem odwoławczym w ww. sprawach.

Po nowelizacji wnioski o wydanie wizy, o której mowa w art. 33, cudzoziemiec przebywający za granicą będzie składał za pośrednictwem konsula, a przebywający w kraju za pośrednictwem wojewody właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

Zmiana ust. 7a i 7b jest konsekwencją uchylecia pkt 6 w art. 42, do którego przepisy te odsyłały w dotychczasowym brzmieniu.

Dodanie ust. 9 uwzględnia art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE, zobowiązujący do uzasadnienia decyzji o odmowie wjazdu lub pobytu, wydanej innym osobom niż członkowie rodziny w rozumieniu dyrektywy, które wiążą więzi o charakterze rodzinnym z obywatelem Unii Europejskiej oraz wstępne uwagi Komisji Europejskiej dotyczące wdrożenia tego przepisu w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

W ust. 10 wskazano względy bezpieczeństwa państwa jako przesłankę umożliwiającą odstępnie od uzasadnienia tej decyzji, analogiczna jak w przypadku odmowy wjazdu osób objętych zakresem podmiotowym ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

23) W art. 47 ust. 2:

Zmiana jest wynikiem zmiany nazewnictwa wyjaśnionej w pkt 1 uzasadnienia oraz przekształcenia wizy wjazdowej w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim w wizę pobytową krótkoterminową i polega na stosownej zmianie odesłania.

24) W art. 48 ust. 2:

Zmiana ma na celu zapewnienie spójności z przepisem określającym przesłanki odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest konsekwencją zmiany art. 21 ust. 1 pkt 4. Projektowana regulacja umożliwi ponadto unieważnienie wizy w stosunku do cudzoziemca, któremu odmówiono wjazdu z powodu nieudowodnienia w wystarczający sposób zamierzonego celu i warunków pobytu.

25) W art. 49 ust. 1:

Regulacja ma na celu dostosowanie przepisu do zmian, które zostały wprowadzone w art. 46.

26) W art. 52 ust. 1 pkt 3:

Zmiana polegająca na rozszerzeniu upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, w drodze rozporządzenia, oprócz wzorów formularzy wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12 i art. 45 ust. 1, także liczby i wymogów dotyczących fotografii dołączanych do wniosków, ma na celu uzupełnienie dotychczasowych regulacji. W art. 45 ust. 2 przewidziano obowiązek dołączenia przez cudzoziemca do wniosku o wydanie lub przedłużenie wizy fotografii osób objętych wnioskiem, brak było jednak określenia liczby wymaganych fotografii i ich wymogów.

27) W art. 53:

Wobec faktu, że dotychczasowy przepis art. 53 był długi i mało czytelny, a uwzględnienie przepisów wdrażanych dyrektyw wiązało się z jego dalszym rozbudowywaniem, rozdzielono regulowane w nim kwestie na trzy odrębne jednostki redakcyjne, tj. art. 53-53b.

Przepis art. 53 określa okoliczności, w których cudzoziemcowi udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Przepis otrzymał nowe brzmienie. Projektowane zmiany mają na celu rozdzielenie katalogu okoliczności, w których cudzoziemcowi udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz w których można udzielić takiego zezwolenia. Katalog przesłanek fakultatywnych przeniesiony został do art. 53a.

W ust. 1, który wskazuje krąg cudzoziemców, którym po spełnieniu określonych w ustawie warunków obligatoryjnie udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, dodano pkt 16, 17 i 18.

Zmiana polegająca na dodaniu pkt 16 uwzględnia art. 2 lit. b, art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/114/WE.

Zmiana polegająca na dodaniu pkt 17 uwzględnia art. 2 lit. d, art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 dyrektywy 2005/71/WE.

Zmiana polegająca na dodaniu pkt 18 uwzględnia art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy 2005/71/WE.

W ust. 5 cudzoziemca zamierzającego podjąć lub kontynuować stacjonarne studia wyższe lub stacjonarne studia doktoranckie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje się do przedstawienia zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia oraz dowodu uiszczenia opłat, jeżeli są wymagane przez tę jednostkę do podjęcia lub kontynuowania studiów zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy 2004/114/WE.

W ust. 6 wyłącza się możliwość udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, (chyba że ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas

oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 15, tj. gdy z wnioskiem występuje cudzoziemiec będący ofiarą handlu ludźmi), o których mowa w art. 110, których pobyt uznaje się za legalny (tj. cudzoziemców zatrzymanych, umieszczonych w strzeżonym ośrodku, w areszcie w celu wydalenia, w stosunku do których został zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub pozbawionych wolności wskutek wykonania orzeczeń wydanych na podstawie ustaw) oraz posiadających zgodę na pobyt tolerowany. Wszystkie wyłączone kategorie cudzoziemców posiadają zezwolenie na pobyt o charakterze szczególnym bądź też ich pobyt uznaje się za legalny z ściśle określonego powodu.

Ust. 7-9 wyłączają możliwość udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w ust. 1 pkt 16-18, cudzoziemcowi, wobec którego zachodzą okoliczności wskazane w tych przepisach, co uwzględnia postanowienia art. 3 ust. 2 lit. a dyrektywy Rady 2004/114/WE oraz art. 3 ust. 2 lit. a, b i d dyrektywy 2005/71/WE.

28) W art. 53a:

Nowy art. 53a zawiera katalog przesłanek fakultatywnych udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o to zezwolenie, uzasadnia zamieszkiwanie cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące. Takiego zezwolenia po zmianie ustawy będzie można udzielić cudzoziemcowi zamierzającemu podjąć lub kontynuować w Polsce naukę lub szkolenie zawodowe oraz cudzoziemcowi, który wykaże więzy o charakterze rodzinnym łączące go z obywatelem Unii Europejskiej. Doprecyzowany został przepis dotyczący udzielania zezwoleń osobom duchownym.

Regulacja ma na celu stworzenie bardziej jasnego i czytelnego zapisu oraz uregulowanie sytuacji cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z uwagi na zaistnienie okoliczności, o których mowa w pkt 1 i 2.

W art. 53b:

Przepis określa wymogi, jakie powinien spełniać cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Uwzględnia on dotychczasowe regulacje z art. 53 ust. 7-10, a ponadto wdraża postanowienia:

- art. 6 ust. 1 lit. c i art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 2004/114/WE oraz art. 6 ust. 2 lit. b i c, art. 13 ust. 3 dyrektywy 2005/71/WE – w ust. 1 pkt 3 oraz ust. 6,
- art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/114/WE – w ust. 3,
- art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/114/WE oraz art. 6 ust. 2 lit. b dyrektywy 2005/71/WE – w ust. 5.

29) W art. 54:

Zmiana polega na dodaniu w art. 54 do katalogu cudzoziemców, do których można przyjechać w celu połączenia z rodziną, cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 i 18. Regulacja uwzględnia pkt 18 i 19 preambuły dyrektywy 2005/71/WE.

30) W art. 56:

W przepisie wskazane zostały okresy inne niż wynikające z ogólnej zasady określonej w art. 56 ust. 1, na które udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na nowych podstawach dodanych w art. 53 ust. 1 pkt 16-18 oraz w art. 53a pkt 1 lit. a i b.

Przepis ust. 2 pkt 5 i ust. 3 uwzględnia art. 12 ust. 1 dyrektywy 2004/114/WE i art. 8 dyrektywy 2005/71/WE.

31) W art. 57:

Przepis dotyczy odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Zmiana brzmienia dotychczasowego ust. 1 pkt 1 wynika ze zmian dokonanych w art. 53 oraz dodania art. 53a i 53b, które dotyczą przesłanek udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Dodano w ust. 1a nową przesłankę odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, dot. cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, który wykonywał pracę niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach

rynku pracy albo wykonywał działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej bądź też nie zaliczył roku studiów i nie uzyskał warunkowego wpisu na następny rok lub semestr studiów. Regulacja uwzględnia art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/114/WE.

32) W art. 60:

Dodanie w art. 60 ust. 5c uwzględnia postanowienia art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 1 lit. b i c dyrektywy 2005/71/WE i jest konsekwencją dodania do art. 53 ust. 1 pkt 17 i 18. Regulacja nakłada na cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 i 18, obowiązek dołączenia do wniosku także umowy zawartej z polską placówką naukową lub placówką naukową mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego oraz pisemne zobowiązanie się tej placówki do pokrycia kosztów związanych z pobytem i wydaleniem cudzoziemca w związku z jego nielegalnym pobytem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

33) Art. 60a-60d:

Art. 60a określa procedurę zatwierdzania przez ministra właściwego do spraw nauki placówek naukowych, które są uprawnione do zawierania z cudzoziemcami, posiadającymi odpowiednie wykształcenie, umów o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego. Przepis ten nakłada na ministra właściwego do spraw nauki obowiązek publikowania aktualnej listy zatwierdzonych w tym celu placówek naukowych w wydawanym przez siebie biuletynie. Powyższe uwzględnia art. 5 ust. 1-3 i 5 dyrektywy 2005/71/WE.

W art. 60b wskazano przesłanki wydania decyzji o odmowie przedłużenia lub o cofnięciu zatwierdzenia placówki naukowej. Zgodnie z ust. 2 decyzje te są publikowane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw nauki. Regulacja ta jest zgodna z art. 5 ust. 6 dyrektywy 2005/71/WE.

Art. 60c odnosi się do umów o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego. Reguluje on, zgodnie z art. 5 ust. 7 i art. 6 ust. 1, 2 i 4 dyrek-

tywy 2005/71/WE, kwestie dotyczące istoty umowy oraz warunki jej zawarcia i okoliczności, w których zawarta umowa wygasa.

Przepis art. 60d określa obowiązki placówki naukowej związane z zawieraniem i realizacją umów o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, wynikające z art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3 i 5 dyrektywy 2005/71/WE.

34) W art. 61:

W ust. 1a, poza przypadkiem dotychczas określonym, przewidziano możliwość pozostawienia bez rozpoznania wniosku złożonego przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 110, i cudzoziemca posiadającego zgodę na pobyt tolerowany.

Uchylenie ust. 2, stanowiącego, że wojewoda wydaje decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony przed upływem okresu pobytu na podstawie wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wniosek został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1, jest logiczną konsekwencją zmiany brzmienia ust. 3.

Ust. 3 w projektowanym brzmieniu, stanowi, że jeżeli wniosek został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej. Podstawową zmianą w stosunku do dotychczasowego brzmienia, oprócz zmiany redakcyjnej przepisu, jest nałożenie na wojewodę obowiązku wydawania cudzoziemcom wiz do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie, a nie jak poprzednio jedynie na czas trwania postępowania pierwszej instancji. Zmiana jest wynikiem zauważonych w praktyce problemów związanych z pobytem cudzoziemców, w stosunku do których toczyło się postępowanie odwoławcze i ma na celu uregulowanie ich statusu prawnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodanie ust. 3a ma na celu uniknięcie sytuacji, gdy cudzoziemcy mogliby nadużywać procedury w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, występując z wnioskiem o zawieszenie postępowania, co stanowiłoby podstawę do wydawania im stosownych wiz. Stanowi także ujednoczenie procedur z zakresu legalizacji pobytu cudzoziemców.

35) W art. 62:

Dodany ust. 7a upoważnia wojewodę do wystąpienia z wnioskiem do właściwego organu państwa członkowskiego, na terytorium którego student rozpoczął studia, które zamierza kontynuować lub uzupełnić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i z tej przyczyny ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o przekazanie informacji o pobycie studenta na terytorium tego państwa. Powyższe uwzględnia art. 8 ust. 3 dyrektywy 2004/114/WE.

36) W art. 62a:

Dodanie przedmiotowego przepisu ma na celu zapewnienie gwarancji proceduralnych cudzoziemcom, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, i uwzględnia art. 18 ust. 1 dyrektywy 2004/114/WE.

37) W art. 64:

Art. 64 reguluje kwestie związane z udzielaniem zezwolenia na osiedlenie się.

Przepis ust. 4 w art. 64 dotyczy zezwoleń na osiedlenie się, ale także przez art. 65 ust. 6 ustawy – zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W celu pełniejszego dostosowania ustawy do art. 4 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. (Dz.Urz. UE L 16 z 23.01.2004) zasadna jest zmiana tego przepisu polegająca na skreśleniu pkt 3.

Ponadto w ocenie organów stosujących ustawę okres 6 miesięcy jest wystarczający do uzyskania dokumentu podróży.

38) W art. 65:

Przepis reguluje kwestie związane z udzielaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W ust. 2 określono krąg cudzoziemców, do których nie stosuje się przepisów ust. 1 o warunkach udzielenia przedmiotowego zezwolenia. Zmiana pkt 1 ma na celu dostosowanie dotychczas obowiązującego przepisu do brzmienia przepisu art. 53 ust. 1 pkt 16 oraz do art. 3 ust. 2

lit. a dyrektywy 2003/109/WE. Zmiana w ust. 2 pkt 5 jest konsekwencją zmiany konstrukcji art. 53 oraz dodania art. 53a.

Zmiana ust. 4 pkt 3 wynika ze zmian w ust. 2.

Zmiana brzmienia ust. 5, dotyczącego sposobu obliczania okresu pobytu wymaganego do udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE jest konsekwencją dodania w art. 53 ust. 1 pkt 16 oraz dodania art. 53a, dot. udzielania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi zamierzającemu podjąć lub kontynuować stacjonarne studia wyższe lub stacjonarne studia doktoranckie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zamierzającemu podjąć lub kontynuować w Polsce szkolenie zawodowe.

39) W art. 71a:

Regulacja wskazuje, które wnioski złożone przez cudzoziemca pozostawia się bez rozpoznania.

Zaproponowana zamiana ust. 2 wynika ze zmiany dokonanej w art. 65 ust. 2 pkt 5.

Kolejna zmiana polega na dodaniu ust. 3a, który stanowi, że przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE na wniosek strony i ma przeciwdziałać wykorzystywaniu przez cudzoziemców procedury w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się i pobyt rezydenta długoterminowego WE, przez występowanie z wnioskiem o zawieszenie postępowania, co stanowiłoby podstawę do wydawania im stosownych wiz. Stanowi także ujednoczenie procedur z zakresu legalizacji pobytu cudzoziemców.

40) W art. 71c:

Przepis określa terminy załatwiania spraw udzielenia zezwolenia na osiedlenie się i zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w sposób odmienny niż to czyni Kodeks postępowania administracyjnego w art. 35.

Dodanie ust. 2 usuwa wątpliwość, czy w razie niezachowania tych terminów będą miały zastosowanie przepisy kodeksowe.

Przepis ten pozostaje w zgodzie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/109/WE.

41) W art. 76 ust. 1:

Przepis określa jakie dane zamieszcza się w karcie pobytu.

Dodanie kolejnego – pkt 8, stanowiącego, że w karcie pobytu zamieszcza się adnotację „naukowiec” w przypadku zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 17 lub 18, uwzględnia postanowienia art. 2 lit. e dyrektywy Rady 2005/71/WE.

42) W art. 96:

Przepis wskazuje kto ponosi koszty związane z wydaleniem cudzoziemca.

Zmiana dokonana w ust. 2 ma na celu doprecyzowanie sytuacji, w których koszty związane z wydaleniem cudzoziemca ponosi zapraszający, w ust. 3, gdy koszty te ponosi placówka naukowa, natomiast w ust. 4, gdy koszty te obciążają pracodawcę.

Zmiany dokonane w ust. 3 są konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 53 ust. 1 oraz dodania ust. 5c w art. 60. Ust. 3 uwzględnia także postanowienia art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 2005/71/WE.

W ust. 6 wskazano, że do kosztów związanych z wydaleniem zalicza się także koszty postępowania, pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii, badań lekarskich.

43) W art. 96a-96c:

Wprowadzone regulacje uwzględniają specyfikę postępowań w sprawie wydalenia cudzoziemca z Polski oraz fakt, że stroną tego postępowania jest cudzoziemiec opuszczający terytorium naszego kraju.

44) W art. 100:

Dodany ust. 2 jest konsekwencją zmian w art. 96 oraz dodania nowych przepisów art. 96a, 96b i 96c. Przepis stanowi upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w porozumieniu z ministrem do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu obliczania kosztów związanych z wydaleniem cudzoziemca.

45) W art. 118:

Zmiana dotyczy zmian zasad żywienia cudzoziemców umieszczonych w ośrodkach strzeżonych lub aresztach w celu wydalenia. Dotychczas cudzoziemcy ci otrzymywali posiłki i napoje na zasadach określonych w Kodeksie karnym wykonawczym. Zgodnie z projektem ustawy warunki otrzymywania posiłków i napojów oraz dzienna norma żywienia będzie określana w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie ustawy o cudzoziemcach. Wprowadzenie tej regulacji ma na celu zachowanie spójności z przepisami ustawy dotyczącymi strzeżonych ośrodków i aresztów w celu wydalenia, w szczególności z art. 109, określającym źródło finansowania strzeżonych ośrodków.

46)-48) W art. 124-126:

Zmiany przewidziane w tych przepisach polegają na wprowadzeniu nowego rejestru, tj. rejestru odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzonego przez komendanta placówki Straży Granicznej, wchodzącego w skład Systemu Pobyt. Na potrzebę wprowadzenia tego rejestru uwagę zwróciła Straż Graniczna.

49) W art. 128:

W przepisie przewidziano uregulowania odnoszące się do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

Dodany ust. 1b umożliwi umieszczenie w wykazie danych cudzoziemca, jeżeli decyzji wskazanej w ust. 1 pkt 1 i 2 nadano rygor natychmiastowej wykonalności, nawet jeżeli decyzja ta nie jest ostateczna.

Kolejna zmiana odnosi się do ust. 3 ustalającego okresy, na które umieszcza się dane cudzoziemca w wykazie. Dokonano zmiany brzmienia pkt 5 oraz dodano pkt 5a-5c, które określają okresy wpisu danych cudzoziemca do wykazu, skazanego wyrokiem sądu, który zakończył wykonywanie kary pozbawienia wolności lub został skazany na karę grzywny bądź też karę pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres warunkowego zawieszenia. Zmiana ma na celu doprecyzowanie istniejącej w tym zakresie regulacji.

Dodano także ust. 3a, który doprecyzowuje sytuację, gdy brak jest informacji o wykonaniu decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1-4. Przepis stanowi uzupełnienie dotychczasowych uregulowań.

50) W art. 130:

Dodawany ust. 4 jest wynikiem zmiany pkt 5 w ust. 3 w art. 128. Jego celem jest zapewnienie prawidłowej realizacji zadań Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców (obecnie Prezesa URiC) wynikających z art. 128.

51) W art. 131:

Przepis wskazuje tryb udzielania cudzoziemcowi informacji o wpisaniu jego danych do wykazu oraz możliwości sprostowania jego danych osobowych zawartych w wykazie, oraz wykreślenia danych z wykazu.

Dokonana zmiana, oprócz zmiany redakcyjnej przepisu, ma na celu doprecyzowanie, jakie dane mogą być udostępnione cudzoziemcowi – w ust. 3.

52) W art. 131a:

Przepis określa, jakie dokumenty i w jakim trybie mogą być udostępnione do przeglądania na wniosek cudzoziemca, którego dane zostały umieszczone w wykazie. Przepis ma na celu uzupełnienie dotychczasowych zapisów.

53) W art. 132 w ust. 2 w pkt 1:

Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia nowego rejestru w art. 124 w pkt 1 w lit. m, który wchodzi w skład Systemu Pobyt.

54) W art. 133 ust. 1:

Dodawany pkt 7a ma na celu stworzenie podstawy prawnej do udostępniania danych, o których mowa w tym przepisie, także ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

55) w rozdziale 13:

Zmiany wprowadzone w tym rozdziale wynikają ze zmian instytucjonalnych, opisanych powyżej. Ponadto w art. 141 w ust. 1 ujednociono nazewnictwo, zgodnie ze zmianami wyjaśnionymi w pkt 1 uzasadnienia.

W celu wdrożenia przepisu art. 8 ust. 3 dyrektywy Rady 2004/114/WE dokonano zmiany w art. 143 ust. 1, określającym zadania Szefa Urzędu

do Spraw Cudzoziemców. Pkt 7 stanowi podstawę do przekazywania właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na ich wniosek, informacji o pobycie studenta, jeżeli zamierza on na terytorium tych państw kontynuować lub uzupełnić studia, podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

B. Zmiany w innych ustawach

Wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach nowych uregulowań wynikających z konieczności wdrożenia do polskiego prawa postanowień dyrektywy Rady 2004/114/WE oraz dyrektywy Rady 2005/71/WE, a także niezbędnych do zapewnienia stosowania rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen), spowodowało konieczność uzupełnienia aktów prawnych regulujących różne sfery życia cudzoziemców przez objęcie określonymi uprawnieniami, wynikającymi z ww. dyrektyw.

Ponadto zmianie uległy:

- 1) ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365, Nr 169, poz. 1411 i Nr 250, poz. 2116 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043);
- 2) ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 109, poz. 1161, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 144, poz. 1043 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043);
- 3) ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 152,

- poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118 oraz z 2006 r. Nr 38, poz. 268);
- 4) ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 i z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043);
 - 5) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej Dz. U. Nr 64, poz. 593, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043);
 - 6) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043);
 - 7) ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127);
 - 8) ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328);
 - 9) ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).
1. Zmiana dokonana w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji polega na uchyleniu przepisów upoważniających Komendanta Głównego Policji do przekazywania na żądanie właściwych organów państw członkowskich Unii Europejskiej informacji znajdujących się w policyjnych bazach danych. Jest ona konsekwencją projektowanej zmiany art. 26 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospoli-

tej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, w którym to przepisie zastąpiono sformułowanie „policyjne bazy danych” określeniem „rejstry karne”. Dotychczasowe sformułowanie było zbyt szerokie i nie odpowiadało przyjętej w innych państwach członkowskich interpretacji art. 27 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE.

2. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty zmianie ulega art. 94a ust. 2 i 2a. Przepisy te określają krąg osób uprawnionych na zasadach obowiązujących obywateli polskich do korzystania z nauki i opieki w publicznych szkołach ponadgminazjalnych, dotychczasowych publicznych szkołach ponadpodstawowych, publicznych szkołach artystycznych, publicznych zakładach kształcenia nauczycieli i publicznych placówkach. Ze względu na ścisłą analogię tych rozwiązań do rozwiązań przewidzianych w art. 43 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, modyfikowanych w niniejszym projekcie pod kątem pełnego wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE (vide pkt 8), proponuje się analogiczne rozwiązania również w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.
3. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi zmianie ulega w art. 5 pkt 4 określający sprawy, w których sądy administracyjne nie są właściwe.

Zmiana polega na dodaniu do dotychczasowego katalogu spraw dot. wiz wydawanych przez konsulów z wyjątkiem decyzji o odmowie wydania wizy, o której mowa w art. 26 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.), wydanych cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).

Zmiana, o której mowa wdraża art. 15 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE.

4. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej w art. 2 pkt 3 dodaje się do dotychczasowego katalogu także członków rodzin obywateli UE w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).

5. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w art. 5 pkt 3 dodaje się do dotychczasowego katalogu także członków rodzin obywateli UE w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).

Zmiany w ustawach: z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej i z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wdrażają art. 24 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE.

6. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy:

Zmiana w art. 87 w ust. 1 w pkt 2a, polegająca na zwolnieniu z obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 17 i 18 ustawy o cudzoziemcach, uwzględnia art. 11 dyrektywy 2005/71/WE, zgodnie z którym naukowcy, z którymi zawarto umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, mogą także nauczać zgodnie z prawem krajowym.

7. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej:

Dokonano zmiany art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. c, który uzupełniono o wskazanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Przepis wdraża art. 17 dyrektywy Rady 2004/114/WE.

8. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym:

W projekcie dokonano zmiany w art. 43. Przepis ten wskazuje krąg osób uprawnionych na zasadach obowiązujących obywateli polskich do

podejmowania i odbywania kształcenia oraz uczestniczenia w badaniach naukowych i pracach naukowych.

Pierwsza zmiana dot. ust. 2 pkt 4 i polega na doprecyzowaniu, że chodzi tu o osoby posiadające prawo pobytu, w tym, w przypadku, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043), a także o członków ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Kolejna zmiana polega na dodaniu w ust. 2 pkt 7 w celu rozszerzenia katalogu osób uprawnionych o obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członków ich rodzin, posiadających prawo stałego pobytu.

Dokonano także zmiany brzmienia ust. 5 przez dodanie do dotychczasowego kręgu uprawnionych, jednakże bez prawa do stypendium socjalnego, mieszkaniowego, na wyżywienie oraz zapomóg, także osób, które nie zostały wymienione w ust. 2.

Kolejna zmiana w ust. 6 jest konsekwencją dodania w ust. 2 pkt 7.

Powyższe rozwiązania mają na celu wdrożenie postanowień art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

9. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin:

- 1) W art. 1 pkt 2 i 3:

Zmiana dotyczy nazewnictwa odnoszącego się do zakresu podmiotowego ustawy. Dotychczasowa terminologia była niezgodna ze stosowaną w większości ustaw horyzontalnych zmieniających niektóre ustawy w związku z członkostwem w Unii Europejskiej, nieprecyzyjna i rodziła wątpliwości w praktyce stosowania prawa dotyczące państw, których obywatele mogą korzystać z ułatwień przewidzianych w ustawie. Wobec powyższego przyjęto, zgodnie z propozy-

cjami Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, następujące sformułowanie: obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub obywateli Konfederacji Szwajcarskiej.

2) W art. 2:

Zmiana definicji obywatela UE oraz państwa członkowskiego jest wynikiem zmiany nazewnictwa wyjaśnionej w pkt 1 uzasadnienia.

W pkt 4 doprecyzowano pojęcie członka rodziny, wskazując, że chodzi o bezpośredniego wstępnego i bezpośredniego zstępnego. Zmiana ta ma na celu pełne dostosowanie do definicji członka rodziny, zawartej w dyrektywie 2004/38/WE.

3) dokonana w art. 4 zmiana nazwy organu wiąże się ze zmianami instytucjonalnymi, opisanymi powyżej.

4) W art. 6 pkt 3 i pkt 6:

Przepis art. 6 nakłada obowiązek pouczenia obywatela UE i członka rodziny w zrozumiałym dla nich języku o wszystkich wskazanych w pkt 1-6 okolicznościach.

Zmiana dotychczasowej regulacji polega na wprowadzeniu w pkt 3 obowiązku pouczenia także o treści decyzji, na podstawie której odmawia się wydania wizy, natomiast w pkt 6 o trybie i terminie wnoszenia oprócz odwołania także innych zwykłych środków zażalenia.

Przepis ma na celu dostosowanie do art. 30 dyrektywy 2004/38/WE.

5) w art. 9:

Zaproponowane zmiany mają na celu zwolnienie z obowiązku posiadania wizy członków rodzin obywateli UE z krajów trzecich, jeżeli posiadają oni kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, o której mowa w art. 10 dyrektywy 2004/38/WE. Dokonane korekty mają na celu pełne wdrożenie art. 5 ust. 2 dyrektywy.

6) w art. 10:

Pierwsza zmiana jest wynikiem dostosowania w ustawie o cudzoziemcach dotychczasowego systemu wizowego do przepisów acqius Schengen i przekształcenia wizej wjazdowej w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego w wizej pobytową w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego lub przebywania z nim.

Druga dotyczy ust. 3 regulującego tryb wydawania wizej pobytowej członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE. W stosunku do dotychczasowej regulacji dodano, że członkowi rodziny należy zapewnić wszelkie dopuszczalne przez przepisy prawa ułatwienia w uzyskaniu wizej.

Kolejna zmiana polega na dodaniu w art. 10 ust. 4 i 5, które regulują tryb odmowy wydawania wizej członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE. W regulacji przewidziano, że odmowa wydania wizej następuje w formie decyzji, do której stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 7, 9 i 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. Od decyzji o odmowie wydania wizej przez konsula przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zagranicznych, a od decyzji o odmowie wydania tej wizej, wydanej przez komendanta placówki Straży Granicznej – do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Przepis ma na celu dostosowanie do art. 5 ust. 2 i art. 31 dyrektywy 2004/38/WE.

7) W art. 16 ust. 1 pkt 2 i 3:

Przepis art. 16 określa okoliczności, w których obywatelowi UE przysługuje prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

Zmiana polega na zastąpieniu w pkt 2 i 3 w ust. 1 wyrazów „bez potrzeby korzystania ze świadczeń” na wyrazy „tak, aby nie stanowić obciążenia dla systemu”.

Przepis ma na celu dostosowanie do art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy 2004/38/WE.

8) W art. 18:

Regulacja wskazuje osoby, na które rozciąga się prawo pobytu przez okres przekraczający 3 miesiące przysługujące obywatelowi UE.

Zmiana ma na celu rozszerzenie dotychczasowego katalogu o dołączającego członka rodziny oraz małżonka i dziecko pozostające na jego utrzymaniu. Przepis wdraża art. 7 ust. 1 lit. c i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

9) w art. 26:

W przepisie zastąpiono sformułowanie „policyjne bazy danych” określeniem „rejstry karne”, zgodnie z propozycjami Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej. Dotychczasowe sformułowanie było zbyt szerokie i nie odpowiadało przyjętej w innych państwach członkowskich interpretacji art. 27 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE.

10) W art. 31:

Przepis wskazuje okoliczności, w których obywatelowi UE odmawia się zarejestrowania pobytu, a członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty pobytu członka rodziny obywatela UE.

Do art. 31 dodano ust. 3, który nakazuje, w przypadku odmowy dokonania ww. czynności z powodu zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, stosować zasadę proporcjonalności i opierać się wyłącznie na zachowaniu danej osoby stanowiącym rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla interesu społecznego. Wyraźnie zaznaczono, że wcześniejsza karalność nie może stanowić samoistnej podstawy do podjęcia decyzji. Na zagrożenia, o których mowa, nie można się powoływać dla celów gospodarczych.

11) W art. 35:

Przepis wskazuje okoliczności, w których unieważnia się zarejestrowanie pobytu.

Projektowana zmiana polega na oznaczeniu dotychczasowej treści art. 31 jako ust. 1 i dodaniu ust. 2, który nakazuje, w przypadku unieważnienia zarejestrowania pobytu z powodu zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, odpowiednie stosownie art. 31 ust. 3.

12) W art. 36:

Przepis wskazuje okoliczności, w których unieważnia się kartę pobytu członka rodziny obywatela UE.

Projektowana zmiana polega na oznaczeniu dotychczasowej treści art. 36 jako ust. 1 i dodaniu ust. 2, który nakazuje, w przypadku unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE z powodu zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, odpowiednie stosownie art. 31 ust. 3.

Zmiany opisane w pkt 5-7 wdrażają art. 15 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE.

13) W art. 42-44:

Regulacja art. 42 dotyczy prawa stałego pobytu przysługującego obywatelowi UE po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiana polega na wykreśleniu słów „jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3”.

Przepis art. 43 dotyczy prawa stałego pobytu przysługującego członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiana polega na wykreśleniu słów „jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3”.

Przepis art. 44 dotyczy prawa stałego pobytu przysługującego członkowi rodziny obywatela UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie okoliczności wskazanych w art. 19.

Zmiana polega na wykreśleniu dodatkowych przesłanek uzyskania prawa stałego pobytu, pozostawiając w tych przypadkach jako jedyną przesłankę 5-letni nieprzerwany pobyt w Polsce.

Zmiany w art. 44 w pkt 8-10 uwzględniają interpretację Komisji Europejskiej art. 16 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE.

14) W art. 55:

Wprowadzona zmiana polega na usunięciu przepisu określającego okres ważności dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu.

Przepis wykraczał poza regulacje dyrektywy 2004/38/WE.

15) W art. 56:

Przepis wskazuje w ust. 1 przesłanki odmowy wydania obywatelowi UE dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz karty stałego pobytu członkowi rodziny. Natomiast w ust. 2 określa, że członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty stałego pobytu także, gdy małżeństwo z obywatelem UE zostało zawarte dla pozor.

Zmiana polega na dodaniu do dotychczasowej regulacji ust. 3, który nakazuje, w przypadku odmowy wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE z powodu zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, odpowiednie stosowanie art. 31 ust. 3.

Zmiana wdraża art. 15 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE.

16) W art. 57:

Przepis określa okoliczności, w których wymienia się lub wydaje nowe dokumenty obywatelowi UE lub członkowi jego rodziny.

Zmiana jest konsekwencją zmiany dokonanej w art. 55, tj. tego, że dokument potwierdzający prawo stałego pobytu nie ma określonego terminu ważności. W związku z tym należało w ust. 1 wykreślić pkt 3, wskazujący, że dokumenty wymienia się z powodu upływu

terminu ich ważności, natomiast w ust. 2 wskazano, iż jedynie karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE podlega wymianie także w przypadku upływu terminu jej ważności. Dotychczasowa treść ust. 2 przeniesiona została do ust. 3.

17) W art. 60:

Przepis określa okoliczności, w których unieważnia się dokumenty wydane obywatelowi UE lub członkowi jego rodziny.

Zmiana polega na dodaniu ust. 4, który nakazuje, w przypadku unieważnienia dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE z powodu zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, odpowiednie stosownie art. 31 ust. 3.

18) W art. 68a:

Przepis wprowadza wyraźny obowiązek stosowania zasady proporcjonalności i opierania się wyłącznie na zachowaniu danej osoby stanowiącym rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla interesu społecznego. Projektowana regulacja w ust. 2 wyłącza stosowanie testu proporcjonalności w przypadku zagrożenia dla zdrowia publicznego, gdyż art. 27 dyrektywy 2004/38/WE, przewidujący stosowanie zasady proporcjonalności, odnosi ją wyłącznie do względów porządku publicznego oraz bezpieczeństwa publicznego. Wyraźnie zaznaczono, że wcześniejsza karalność nie może sama w sobie stanowić podstawy do podjęcia decyzji. Na zagrożenia, o których mowa, nie można się powoływać dla celów gospodarczych.

Zmiany, o których mowa w pkt 17 i 18, wdrażają art. 15 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE.

Przepisy przejściowe i końcowe

Projektodawca po dokonaniu analizy aktów wykonawczych wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów utrzymał w mocy te, które nie są sprzeczne z rozwiązaniami przyjętymi w projektowanej ustawie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte ustawą

Przepisy ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców oraz członków ich rodzin,
- 2) placówki naukowe,
- 3) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
 - a) Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców – w zakresie:
 - zmniejszenia dotychczasowego zakresu działań o sprawy repatriacji i obywatelstwa,
 - rozpatrywania odwołań od decyzji wojewodów w sprawie udzielenia zezwoleń na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16-18 o cudzoziemcach,
 - wydawania wiz, o których mowa w art. 33 ustawy o cudzoziemcach,
 - b) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendantów placówek Straży Granicznej – w zakresie:
 - odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym prowadzenia rejestru w sprawach odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - pouczenia cudzoziemca, w sprawie którego prowadzi się postępowanie o wydalenie, w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania i przysługujących mu prawach oraz ciążących na nim obowiązkach,
 - sposobu pokrywania kosztów wydalenia cudzoziemca,
 - wydawania wiz na granicach, w związku w przekształceniem wiz wjazdowych w wize pobytowe,
 - c) Komendanta Głównego Policji – w zakresie:
 - pouczenia cudzoziemca, w sprawie którego prowadzi się postępowanie o wydalenie, w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postę-

- powania i przysługujących mu prawach oraz ciążących na nim obowiązkach,
- sposobu pokrywania kosztów wydalenia cudzoziemca,
- d) wojewodów – w zakresie udzielenia zezwoleń na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16-18 o cudzoziemcach,
- e) konsulów – w zakresie:
- wydawania wiz, w związku z przekształceniem wiz wjazdowych w wizy pobytowe,
 - uzasadniania odmowy wydania wizy,
- f) sądy – w zakresie rozpatrywania skarg na ostateczne decyzje w sprawach wiz wydawanych członkom rodzin obywateli Unii Europejskiej,
- g) ministra właściwego do spraw nauki – w zakresie zatwierdzania placówek naukowych do celów zawierania umów o przyjęciu właściwego celu realizacji projektu badawczego i publikowania listy tych placówek oraz decyzji o odmowie lub cofnięciu zatwierdzenia,
- h) ministra właściwego do spraw zagranicznych – w zakresie rozpatrywania odwołań od decyzji konsulów w sprawie odmowy wydania wizy członkowi rodziny obywatela Unii Europejskiej,
- i) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie:
- przejęcia dotychczasowych zadań Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców dotyczących repatriacji i obywatelstwa,
 - wydania aktów wykonawczych wynikających z projektowanej regulacji,
- j) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – w zakresie wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 53b ust. 6.

2. Konsultacje

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Wniosko-

dawca nie otrzymał zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem w trybie przepisów tej ustawy.

Projekt był konsultowany z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, który zaopiniował projekt pozytywnie.

Tekst projektu przekazano również do zaopiniowania Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, której spostrzeżenia dały podstawę do weryfikacji niektórych pierwotnie proponowanych rozwiązań. Wprowadzone do projektu poprawki polegają na pełniejszym dostosowaniu projektu do regulacji zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), na rezygnacji z wprowadzania zmian do art. 57 ust. 6, uznając argumentację Fundacji, że proponowane wyrażenie „nie powinien przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” budziłoby wątpliwości interpretacyjne oraz na usunięciu rozwiązań dotyczących sposobu ściągania kosztów wydalenia cudzoziemców, które w ocenie Fundacji były zbyt daleko idącym ograniczeniem praw cudzoziemców, w szczególności prawa własności.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

A. CZĘŚĆ INSTYTUCJONALNA

Zastąpienie Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców Urzędem do Spraw Cudzoziemców będzie związana z wydatkami rządu do ok. 120 tys. zł.

Koszty będą związane z koniecznością zmiany tablic z nazwą Urzędu w obiektach Urzędu oraz ośrodkach wynajmowanych przez Urząd, pieczęci urzędowych oraz imiennych pieczęci służbowych, a także przerejestrowania samochodów znajdujących się w posiadaniu Urzędu. Koszty te są szacowane na ok. 50 tys. zł.

Należy także doliczyć koszty modyfikacji systemu POBYT, związane z wprowadzeniem nazwy nowego podmiotu wydającego decyzje i dokumenty w sprawach dotyczących cudzoziemców, repatriacji i obywatelstwa. Należy zaznaczyć, że dane zgromadzone do dnia 31 grudnia 2006 r., dotyczące decyzji i dokumentów wydawanych przez Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, będą funkcjonować – na potrzeby statystyczne – w niezmie-

nionym kształcie. Powyższe koszty można wstępnie oszacować na ok. 50 tys. zł.

Dodatkowo należy wskazać koszty związane ze zmianą domeny kont pocztowych URiC oraz strony internetowej Urzędu.

Należy także uwzględnić koszty powiadamiania stron o przejęciu postępowania w sprawach związanych z legalizacją pobytu, postępowaniami uchodźczymi oraz postępowaniami w sprawach repatriacji i obywatelstwa, które to postępowania zostaną przejęte odpowiednio przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Mając na uwadze, że według stanu na dzień 31 grudnia 2004 r. liczba spraw prowadzonych przez Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców w zakresie postępowania uchodźczych, legalizacji pobytu, repatriacji i obywatelstwa wynosiła ok. 2.650, a na dzień 31 grudnia 2005 r. – ok. 2.250 można przyjąć, iż koszty powiadamiania stron o przejęciu postępowania będą dotyczyły ok. 2.500 spraw i wyniosą ok. 8 750 PLN (przy założeniu, że opłata za przesyłkę poleconą wynosi 3 zł 50 gr).

B. WDROŻENIE REGULACJI WSPÓLNOTOWYCH

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy obejmą koszty dotyczące dokonania nowych tłumaczeń pouczeń dla cudzoziemców o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach w sprawach wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości 20 000 zł.

Przewiduje się także skutki finansowe z tytułu udziału tłumacza w czynnościach dokonywanych przez Policję, z których sporządza się protokół. Z informacji przekazanych przez Komendę Główną Policji wynika, że w skali roku udział tłumacza należy zapewnić ok. 4.000-5.000 osób. Przy założeniu, że jednorazowy koszt udziału tłumacza wynosi średnio od 300 do 500 zł należy przyjąć, że przewidywane koszty w skali roku na udział tłumacza w czynnościach wykonywanych przez Policję mogą oscylować w wysokości 1 200 000 zł do 2 500 000 zł. W związku z powyższym należy założyć, że maksymalne koszty wynikające z konieczności zapewnienia tłumacza przy wykonywaniu przez Policję protokołowanych czynności wyniosą 2 500 000 zł.

Dodatkowe skutki finansowe są związane z utworzeniem nowego rejestru w sprawach odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego częścią składową Systemu Pobyt. Przewidywany koszt utworzenia nowego rejestru wynosi 85 000 zł.

Ww. koszty zostaną pokryte z cz. 42 – sprawy wewnętrzne, będącej w dyspozycji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Zostały one zaplanowane w projekcie ustawy budżetowej na rok 2007.

Ze względu na nakładane na ministra właściwego do spraw nauki zadania w zakresie zatwierdzania placówek naukowych oraz odmowy przedłużania lub cofania tego zatwierdzenia należy przewidzieć koszty związane ze stworzeniem w urzędzie obsługującym tego ministra dwóch dodatkowych etatów. Koszty te wyniosą w pierwszym roku po wejściu w życie ustawy 88 855 zł (2 etaty kalkulacyjne = 3 702,30 zł x 2 x 12 = 88 855 zł).

Środki na ten cel zostały zabezpieczone w projekcie ustawy budżetowej na rok 2007 w części 28 – Nauka.

Skutki finansowe dla sektora finansów publicznych mogą potencjalnie wynikać ze zmian wprowadzonych w ustawie o rencie socjalnej oraz ustawie o pomocy społecznej polegających na rozszerzeniu kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania ze świadczeń przewidzianych w tych ustawach o członków rodzin obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Koszty te w chwili obecnej są praktycznie niemożliwe do oszacowania, gdyż dotychczas nie odnotowano przypadków korzystania przez obywateli UE ze świadczeń z pomocy społecznej. Są to zazwyczaj osoby dobrze sytuowane, niewymagające w praktyce tego rodzaju pomocy. Można spodziewać się, że podobna jest sytuacja członków ich rodzin. Wobec powyższego skutki finansowe z tego tytułu dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego byłyby marginalne i możliwe do pokrycia w ramach środków finansowych obecnie przeznaczonych na wypłaty świadczeń dla dotychczas uprawnionych do ich otrzymywania. Sytuacja ta może ulec zmianie po kolejnym rozszerzeniu Unii Europejskiej.

Łączne szacunkowe wydatki związane z wejściem w życie projektowanych regulacji w zakresie wdrożenia obu dyrektyw spowodują w 2007 r. obciążenie budżetu państwa w wysokości 2 693 855 zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionalny.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/3043/2006/DP/mg

Warszawa, 107. 12. 2006 r.

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-185-06 z dn. 1 grudnia br.), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ludwik Dorn

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

SECRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

2006-12-08

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia granicy

Na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) dokumenty, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków finansowych;
- 3) cel przekroczenia przez cudzoziemca granicy, ze względu na który następuje zróżnicowanie wymaganej wysokości środków, które cudzoziemiec powinien posiadać.

§ 2. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów zakwaterowania, wyżywienia, przejazdu i wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wysokości **60** złotych - na każdy dzień pobytu, nie mniej jednak niż **300** złotych albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres pobytu nieprzekraczający 3 dni powinien posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, w wysokości **200** złotych albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

3. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 1 i 2, są:

- 1) czek podróżny lub karta kredytowa;
- 2) zaświadczenie o posiadaniu środków płatniczych w banku mającym siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wysokości nie mniejszej niż określona w ust. 1 i 2, potwierdzone pieczęcią i podpisem upoważnionego pracownika tego banku, wystawione najpóźniej na miesiąc przed przekroczeniem granicy;
- 3) oryginał zaproszenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

4. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być także:

- 1) bilet uprawniający do podróży do kraju pochodzenia lub innego państwa;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

2) dokument uprawniający do używania posiadanego środka transportu.

§ 3. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien posiadać na pokrycie kosztów leczenia kwotę 300 złotych na każdy dzień pobytu albo jej równowartość w walutach obcych.

2. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów leczenia, są:

- 1) oryginał zaproszenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
- 2) potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który:

- 1) jest uczestnikiem imprezy turystycznej, obozu młodzieżowego, zawodów sportowych,
- 2) ma opłacone koszty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) przyjeżdża do placówki leczniczo-sanatoryjnej,

powinien posiadać kwotę 20 złotych na każdy dzień pobytu, nie mniej jednak niż 100 złotych, oraz kwotę 300 złotych na pokrycie kosztów leczenia na każdy dzień pobytu albo ich równowartość w walutach obcych.

2. Posiadanie środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia, o których mowa w ust. 1, może być potwierdzone dokumentem potwierdzającym pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dokumentami, które mogą potwierdzić cel przekroczenia granicy przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) dokument potwierdzający uczestnictwo w imprezie turystycznej, obozie młodzieżowym lub zawodach sportowych;
- 2) dowód wniesienia opłat za pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie obejmującym co najmniej koszty zakwaterowania i wyżywienia;
- 3) skierowanie do placówki leczniczo-sanatoryjnej.

4. Dokument potwierdzający uczestnictwo w imprezie turystycznej, obozie młodzieżowym lub zawodach sportowych, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) dane wystawcy dokumentu, a w szczególności jego nazwę i siedzibę;
- 2) dane dotyczące organizatora i realizatora usług turystycznych;
- 3) termin oraz miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) szczegółowy wykaz usług turystycznych, a w przypadku wycieczki turystycznej - jej dokładną trasę;
- 5) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres cudzoziemca, w przypadku przyjazdu indywidualnego, lub liczbę osób objętych zbiorową imprezą turystyczną;
- 6) potwierdzenie opłacenia kosztów usługi turystycznej, z wyszczególnieniem kosztów zakwaterowania i wyżywienia oraz ceny tej usługi.

§ 5. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia lub kontynuowania studiów, uczestniczenia w badaniach naukowych lub szkoleniach powinien posiadać:

- 1) kwotę 1.600 złotych albo jej równowartość w walutach obcych na pokrycie kosztów zakwaterowania i wyżywienia przez okres pierwszych 2 miesięcy pobytu na tym terytorium;

2) kwotę 300 złotych albo jej równowartość w walutach obcych na pokrycie kosztów leczenia na każdy dzień pobytu przez okres miesiąca od dnia wjazdu na to terytorium.

2. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów zakwaterowania i wyżywienia, są:

- 1) zaświadczenie o posiadaniu środków płatniczych w banku mającym siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wysokości nie mniejszej niż określona w ust. 1, potwierdzone pieczęcią i podpisem upoważnionego pracownika banku, wystawione najpóźniej na miesiąc przed przekroczeniem granicy;
- 2) oryginał zaproszenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
- 3) dokument potwierdzający przyznanie stypendium.

3. Posiadanie środków na pokrycie kosztów leczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, może być potwierdzone:

- 1) oryginałem zaproszenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
- 2) dokumentem potwierdzającym pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dokumentem, który może potwierdzić cel przekroczenia granicy przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, jest zaświadczenie o przyjęciu na studia, uczestniczeniu w badaniach naukowych lub szkoleniu.

5. W przypadku gdy z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, wynika, że cudzoziemiec podejmuje studia, uczestniczy w badaniach naukowych lub szkoleniu na zasadach odpłatności, jest wymagany także dowód wniesienia opłaty za pierwszy rok nauki lub za cały okres nauki, gdy jest krótszy niż rok, albo potwierdzenie posiadania środków w wysokości wystarczającej do uiszczenia opłaty, wynikającej z tego zaświadczenia.

§ 6. W przypadku gdy cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza posiadanie środków finansowych w walucie obcej, do przeliczenia jej na walutę polską stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym wjazd cudzoziemca na to terytorium.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia granicy (Dz. U. Nr 178, poz. 1748 i Nr 232, poz. 2341), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. 128, poz. 1175, z późn. zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z dniar. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw zagranicznych i ministrem właściwym do spraw zdrowia, rozporządzenia określającego wysokość środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumenty, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia przez cudzoziemca granicy.

Dotychczas problematyka ta uregulowana była w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia granicy (Dz. U. Nr 178, poz. 1748 i Nr 232, poz. 2341). W związku ze zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia zachodzi konieczność wydania nowego rozporządzenia.

Zmiana art. 15 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach uwzględnia regulację art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), zgodnie z którym środki utrzymania (o których mowa w ust. 1 lit. c tego rozporządzenia) ocenia się stosownie do długości i celu pobytu oraz w stosunku do średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania w danym Państwie Członkowskim lub danych Państwach Członkowskich pomnożonych przez liczbę dni pobytu. Ustalane przez Państwa Członkowskie kwoty referencyjne są przekazywane Komisji zgodnie z art. 34.

Niniejsze rozporządzenie będzie miało zastosowanie przy wjazdach cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu pobytu nieprzekraczającego trzech miesięcy w okresie sześciomiesięcznym, których warunki reguluje rozporządzenie (WE) nr 562/2006, jak i przy pozostałych wjazdach, których warunki reguluje ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

Przy określaniu w projekcie rozporządzenia wysokości środków finansowych na pokrycie kosztów zakwaterowania, wyżywienia, przejazdu i wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wzięto pod uwagę średnie koszty taniego wyżywienia i zakwaterowania na terytorium Polski oraz długość i cel pobytu cudzoziemca na terytorium Polski. Regulacja nie określa już dodatkowo niższych kwot środków finansowych ze względu na wiek cudzoziemca, z uwagi na obniżenie podstawowych kwot tych środków ze 100 zł do 60 zł na każdy dzień pobytu (§ 2 ust. 1) oraz z 300 zł do 200 zł w przypadku wjazdów na okres pobytu nieprzekraczający 3 dni (§ 2 ust. 2).

Określona w § 2 ust. 1 projektu wysokość środków finansowych na pokrycie kosztów zakwaterowania, wyżywienia, przejazdu i wyjazdu z terytorium Polski wynosi 60 zł na każdy dzień pobytu, nie mniej jednak niż 300 zł albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

Natomiast wskazana w ust. 2 wysokość środków finansowych na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, przy pobycie nieprzekraczającym 3 dni, wynosi 200 zł.

Kwoty te są niższe od kwot określonych w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia granicy. Za punkt wyjścia przy obliczaniu tych kwot wzięto pod uwagę przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1990, z późn. zm.).

Pozostałe przepisy projektu rozporządzenia pozostają bez zmian w stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia.

W § 7 projektu wskazano termin wejścia w życie rozporządzenia. Przewidziano, że będzie to ten sam termin, w którym wchodzi w życie ustawa upoważniająca do wydania przedmiotowego aktu wykonawczego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia przez cudzoziemca granicy będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
 - a) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - b) wojewodów,

- c) organy Służby Celnej,
- d) organy Straży Granicznej,
- e) organy Policji.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji, w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

W związku z tym, że projekt rozporządzenia nie wprowadza rozwiązań, z którymi wiązałyby się konieczność poniesienia jakichkolwiek kosztów, wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

**w sprawie odnotowywania wydania decyzji o odmowie wjazdu cudzoziemca na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz.1694) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób odnotowywania w dokumencie podróży cudzoziemca wydania decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca wydanie decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez odcisnięcie stempla wjazdowego, przekreślonego na krzyż czarnym, niewywabialnym tuszem i zapisuje naprzeciw przekreślenia po prawej stronie, również niewywabialnym tuszem, podstawę prawną wydania decyzji o odmowie wjazdu, o której mowa w art. 21 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 sierpnia 2003 r. w sprawie odnotowywania wydania decyzji o określeniu czasu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz decyzji o odmowie wjazdu cudzoziemca na to terytorium (Dz. U. Nr 146, poz. 1424), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. (Dz. U. 128, poz. 1175, z późn. zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z dniar. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania rozporządzenia określającego sposób odnotowywania decyzji o odmowie wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dotychczas problematyka ta uregulowana była w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 sierpnia 2003 r. w sprawie odnotowywania wydania decyzji o określeniu czasu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz decyzji o odmowie wjazdu cudzoziemca na to terytorium (Dz. U. nr 146, poz. 1424).

Konieczność wydania niniejszego rozporządzenia zastępującego poprzednie rozporządzenie wydane na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach wynika przede wszystkim ze zmiany zakresu upoważnienia zawartego w tym przepisie, wynikającego z uchylecia art. 22 ww. ustawy, który przewidywał możliwość określenia czasu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio do ilości posiadanych przez niego środków finansowych. Określony w § 2 projektu sposób odnotowywania w dokumencie podróży cudzoziemca wydania decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej został natomiast doprecyzowany, w stosunku do obecnej regulacji, poprzez wskazanie obowiązku zapisywania naprzeciw przekreślenia po prawej stronie, niewywabialnym tuszem, podstawy prawnej wydania decyzji o odmowie wjazdu, w celu dostosowania tego sposobu do sposobu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. L105 z 13.04.2006).

W § 3 projektu wskazano termin wejścia w życie rozporządzenia. Przewidziano, że będzie to ten sam termin, w którym wchodzi w życie ustawa upoważniająca do wydania przedmiotowego aktu wykonawczego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu odnotowywania decyzji o odmowie wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą oddziaływać na cudzoziemców oraz organy Straży Granicznej.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji, w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

W związku z tym, że projekt rozporządzenia nie wprowadza rozwiązań, z którymi wiązałyby się konieczność poniesienia jakichkolwiek kosztów, wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie wiz dla cudzoziemców

Na podstawie art. 52 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 sierpnia 2003 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. Nr 150, poz. 1462 oraz z 2004 r. Nr 88, poz. 842) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wizę wjazdową w celu repatriacji – „W”.”;

2) w § 2 w ust. 2:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) „09” – gdy wiza jest wydawana w celu naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym,”

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) „14” – gdy wiza jest wydawana w celu przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta,”

c) po pkt 14 dodaje się pkt 15-17 w brzmieniu:

„15) „15” – gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

16) „16”- gdy wiza jest wydawana w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim,

17) „17” gdy wiza jest wydawana w celu innym niż określone w art. 26 pkt 4 lit. a-p ustawy.”

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

d) uchyla się ust. 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Celem przedstawianego projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 sierpnia 2003 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. Nr 150, poz. 1462 oraz z 2004 r. Nr 88, poz. 842) jest dostosowanie przepisów tego rozporządzenia do rozporządzenia (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. L105 z 13.04.2006) oraz do Dyrektywy 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych i naukowych (Dz. Urz. UE L 289 z 3.11.2005, str. 15-22) i dyrektywy 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz. Urz. UE L 375 z dnia 23.12.2004, str. 12-18).

W związku ze zmianą art. 26 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. nr 128, poza. 1175, z późn. zm.) dokonaną ustawą z dniar. o zmianie ustawy o cudzoziemcach i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr..., poz....) zmianie uległ w § 2 w ust. 1 pkt 5, w ust. 2 pkt 9, pkt 14 oraz dodane zostały pkt 15-17 i skreślony został ust. 3, zmienianego rozporządzenia.

Zmiany art. 26 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach polegają na określeniu jednego rodzaju wizy wjazdowej – w celu repatriacji i dodaniu nowych rodzajów wiz pobytowych w celu przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta, w celu realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE i w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, które dotychczas były zaliczane do wiz wjazdowych.

W związku z powyższym w § 2 w ust. 1 pkt 5 zmienianego rozporządzenia otrzymał brzmienie: „5) wizę wjazdową w celu repatriacji – „W”.”, w ust. 2 natomiast dodane zostały nowe punkty określające oznaczenia nowych rodzajów wiz pobytowych, a uchylenie ust. 3 jest konsekwencją pozostawienia jednego rodzaju wizy wjazdowej – w celu repatriacji.

Ponadto został zmieniony w § 2 w ust. 1 pkt 9 zmienianego rozporządzenia poprzez wykreślenie słów „z wyłączeniem wykonywania pracy”. Projektowana regulacja uwzględnia postanowienia art. 17 ust. 1 Dyrektywy 2004/114/WE i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 lit. b Dyrektywy 2005/71/WE.

W § 3 projektu wskazano termin wejścia w życie rozporządzenia. Przewidziano, że będzie to ten sam termin, w którym wchodzi w życie ustawa upoważniająca do wydania przedmiotowego aktu wykonawczego.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie w sprawie wiz dla cudzoziemców będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
- 3) konsulów,
- 4) organy Straży Granicznej.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie uzgodniony z członkami Rady Ministrów, Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesem Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych. Projekt rozporządzenia nie wprowadza bowiem rozwiązań innych niż obecnie obowiązujące w tym zakresie, z którymi wiązałyby się konieczność poniesienia dodatkowych kosztów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowego sposobu obliczania niektórych kosztów wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób obliczania następujących kosztów wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) przejazdu cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego cudzoziemiec się udaje lub zostaje doprowadzony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa;
- 2) związanych z doprowadzeniem cudzoziemca;
- 3) pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
- 4) pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii zaliczanych do kosztów wydalenia.

§ 2. Koszty wydalenia cudzoziemca, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2 oblicza się według wzoru :

$$\frac{(K \times S) + D}{L} + B + Z = W$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

- W - koszty wydalenia cudzoziemca, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2,
- K - ilość przejechanych kilometrów,
- S - koszt eksploatacji pojazdu za przejechany kilometr, określany w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju lub poza granicami kraju,
- D - koszty podróży służbowej doprowadzających do granicy obliczane na podstawie przepisów w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

- pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju lub poza granicami kraju,
- B - koszt biletu lotniczego, kolejowego, autobusowego lub biletu na inny środek transportu,
 - Z- koszt wyżywienia i zakwaterowania cudzoziemca podczas przejazdu do granicy albo do granicy państwa, do którego cudzoziemiec się udaje lub zostaje doprowadzony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa,
 - L - liczba osób doprowadzanych.

§ 3. Koszty pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia określa się w formie ryczałtu w wysokości:

- 1) 25 zł za jeden dzień pobytu w strzeżonym ośrodku,
- 2) 40 zł za jeden dzień pobytu w areszcie w celu wydalenia.

§ 4. Koszty pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii określa się w formie ryczałtu w wysokości:

- 1) 1,95 zł za pobranie odcisków linii papilarnych,
- 2) 0,80 zł za sporządzenie fotografii.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. (Dz. U. 128, poz. 1175, z późn. zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z dniar. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr..., poz....), do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, rozporządzenia określającego szczegółowy sposób obliczania niektórych kosztów wydalenia.

Upoważnienie do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest konsekwencją zmian uregulowań dotyczących wydaleń cudzoziemców, a mianowicie zmiany art. 96 i dodania nowych przepisów art. 96a, 96b i 96c ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175).

Ponadto szczegółowa regulacja w sprawie określenia niektórych kosztów wydalenia cudzoziemca ma na celu ujednoczenie sposobu obliczania tych kosztów w skali kraju.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy sposób obliczania kosztów wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej związanych z przejazdem cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego cudzoziemiec się udaje lub zostaje doprowadzony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, doprowadzeniem cudzoziemca, pobytem w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia, pobraniem odcisków linii papilarnych oraz kosztami sporządzenia fotografii.

W § 2 projektu został określony wzór stanowiący podstawę do obliczenia kosztów przejazdu cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego cudzoziemiec się udaje lub zostaje doprowadzony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, i kosztów doprowadzenia cudzoziemca. Wzór ten został opracowany wg wzoru określającego wydatki związane z konwojowaniem wzmocnionym jednej osoby oraz konwojowaniem osoby z jednej miejscowości do drugiej, określonym w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1026 oraz z 2004 r. Nr 4, poz. 25).

§ 3 projektu określa koszty pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia. Koszty te określa się w formie ryczału w wysokości 25 zł – za dzień pobytu w strzeżonym ośrodku i 40 zł- za dzień pobytu w areszcie w celu wydalenia.

Wysokość kosztów pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku odpowiada kosztom zakwaterowania i wyżywienia cudzoziemca ponoszonym przez Policję, której takie ośrodki podlegają, natomiast wysokość kosztów związanych z pobytem cudzoziemca w areszcie w celu wydalenia została ustalona wg wskazań Straży Granicznej i Policji, którym podlegają areszty w celu wydalenia i uwzględnia koszty zakwaterowania i wyżywienia cudzoziemca, ponoszone przez Straż Graniczną i Policję.

§ 4 projektu określa koszty pobrania odcisków linii papilarnych oraz koszty sporządzenia fotografii. Koszty te określa się w formie ryczału w wysokości 1,95 zł – pobranie odcisków linii papilarnych, 0,80 zł – sporządzenie fotografii. Wysokość tych kosztów jest zgodna z kosztami ponoszonymi przez Straż Graniczną w powyższym zakresie.

W § 5 projektu wskazano termin wejścia w życie rozporządzenia. Przewidziano, że będzie to ten sam termin, w którym wchodzi w życie ustawa upoważniająca do wydania przedmiotowego aktu wykonawczego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowego sposobu obliczania niektórych kosztów wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) wojewodów,
- 3) organy Straży Granicznej,
- 4) organy Policji.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji, w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych. Projekt rozporządzenia nie wprowadza bowiem rozwiązań innych niż obecnie obowiązujące w tym zakresie, z którymi wiązałyby się konieczność poniesienia dodatkowych kosztów.

Koszty związane z realizacją przedmiotowego rozporządzenia zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

**w sprawie określenia warunków otrzymywania posiłków i napojów przez cudzoziemców
umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie oraz wartości dziennej
normy żywienia**

Na podstawie art. 118 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) obiekt – areszt w celu wydalenia lub strzeżony ośrodek podległy Straży Granicznej;
- 2) norma żywienia “Sz” - wartość pieniężna normy żywienia “Sz”, określona odrębnymi przepisami, stosowana w żywieniu funkcjonariuszy Straży Granicznej.

§ 2. 1. Cudzoziemiec zatrzymany lub przebywający w obiekcie otrzymuje trzy posiłki dziennie, w tym jeden gorący, o całodziennej wartości kalorycznej:

- 1) nie mniej niż 3200 kcal dla cudzoziemców:
 - a) w wieku do ukończenia 18 roku życia,
 - b) chorych,
 - c) kobiet w ciąży i karmiących;
- 2) nie mniej niż 2600 kcal - dla pozostałych cudzoziemców.

2. Procentowa zawartość składników odżywczych, obejmująca całodzienne wyżywienie cudzoziemców wymienionych w ust. 1 wynosi odpowiednio:

- 1) białko – 10 – 15%;
- 2) tłuszcze – poniżej 30 %;
- 3) węglowodany – 50 – 65%.

3. Posiłki powinny uwzględniać wymogi religijne i kulturowe żywionego cudzoziemca.

§ 3. 1. Cudzoziemców wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 należy żywić wg. 75% normy żywienia “Sz”.

2. Cudzoziemców wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 należy żywić wg. 65% normy żywienia “Sz”.

3. Normy, o których mowa w ust. 1 i 2, podwyższa się o 20% dla cudzoziemców przebywających w konwoju trwającym ponad 6 godzin.

4. Pierwszy posiłek przysługuje cudzoziemcowi po upływie czterech godzin od momentu umieszczenia w obiekcie.

5. Nie pobrane przez cudzoziemca wyżywienie, w danym dniu w godzinach wydawania posiłków, nie podlega wydaniu w późniejszym terminie i nie przysługuje za nie ekwiwalent pieniężny.

§ 4. Cudzoziemcowi przebywającemu w obiekcie, w którym temperatura spowodowana warunkami atmosferycznymi przekracza 28 °C, zapewnia się dodatkowe napoje.

§ 5. 1. Cudzoziemcowi, którego stan zdrowia wymaga zastosowania diety, lekarz może zlecić

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

wyżywienie indywidualne, określając:

- 1) liczbę i godziny wydawania posiłków w ciągu doby – jeśli jest to konieczne;
 - 2) kaloryczność dobową;
 - 3) procentową zawartość składników odżywczych;
 - 4) zabronione sposoby przyrządzania posiłków;
 - 5) listę produktów zabronionych;
 - 6) czas, na jaki zleca określone wyżywienie.
2. Żywność wg. zasad określonych w ust. 1 odbywa się w ramach przysługującej cudzoziemcowi normy wyżywienia.

§ 6 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

**Minister
Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jest wypełnieniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 118 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.).

Rozporządzenie określa warunki otrzymywania posiłków i napojów przez cudzoziemców umieszczonych w strzeżonych ośrodkach lub przebywających w areszcie oraz wartość dziennej normy wyżywienia otrzymywanego przez tych cudzoziemców.

Wprowadzenie w życie przedmiotowego rozporządzenia jest szczególnie istotne ze względów pragmatyki służbowej i zachowania spójności w obowiązującym systemie prawnym oraz z zapisem art. 109 omawianej ustawy, który określa finansowanie strzeżonych ośrodków przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Dotychczas osoby zatrzymane otrzymują posiłki na zasadach określonych na podstawie Kodeksu karnego wykonawczego i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2003 r. w sprawie określenia wartości dziennej normy wyżywienia oraz rodzaju diet wydawanych osobom osadzonym w zakładach karnych i aresztach śledczych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Rozporządzenie obejmuje swoim działaniem wyłącznie komórki organizacyjne Straży Granicznej.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia będzie konsultowany po wprowadzeniu zmian zapisu art. 118 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje skutki finansowe dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w części dotyczącej Straży Granicznej ok. 64 000.00 zł rocznie przy założeniu, że ilość cudzoziemców przebywających w obiektach Straży Granicznej utrzyma się na poziomie roku 2005.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie nie wywoła skutków społecznych, w szczególności mających wpływ na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny,

Proponowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.